د خاموشـۍ لـه شـوره ډېـرو سـر تنـدې اونيـوۀ
د بـې وسـۍ لـۀ زوره ډېـر پـه زنګانـۀ پرېواتـۀ

شور شور خاموشي

اعجاز خټک

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعیب سنز پبلشرز اینډ بکسیلرز

جي ټي روډ منګوره، سوات

ټول حقوق د اماراتو پښتو ادبي ټولنه مرکزدبۍ په نوم خوندي دي

د کتاب نوم .... شور شور خاموشی
لیکونکے .... اعجاز خټك
ناشر .... فضل ربی راهی
پروف ریډنګ .... حنیف قیس
ډیزائننګ .... لقمان حکیم
سرپاڼه .... سرتاج استاد او ظفرعلی ظفر
دچاپ کال ستمبر۲۰۱۲ء
پریس .... حاجي حنیف اینډ سنز پرنټرز لاهور
بیه .... ۲۰۰/- روپۍ
د رابطې لپاره ....

د موندلو درکونه :

- داماراتوپښتوادبي ټولنه مرکز دبۍ
- یونیورسټی بك ایجنسی پېښور
- شعیب سنز مینګوره ، سوات
- مکتبه اشرفیه، مېن بازار لاچۍ (کوهاټ)
- پشتواکېډیمي کتاب پلورنځے پېښور یونیورسټي پېښور
- پښتو ادبی ټولنه لاچۍ – کوهاټ خیبر پښتنتونخواه

شعیب سنز پبلشرزجي ټي روډ منګوره، سوات
Website: www.shoaibsons.ipfox.com
Email: shoaibsons@yahoo.com
Ph: 0946-729448, 722517

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټرون

د خپل ګران و محترم استاد

سعد الله خان حېران په نوم

چې زۀ يې د شعرو ادب په الف ،ب باندې پوهه کړم

خاورې اعجازخټک

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

ښاغلے تاج انور د لاچې کواټ ، ادبی مجلسونو کښې داعجاز خټک په نوم پیژندلے شی، پلار نوم یې صوبیدار کُندل خان (مرحوم) دے، دپیدایښت نېټه یې یولسم دسمبر نولس سوه دوه پنځوسم **(۱۱ دسمبر ۱۹۵۲)** او دسکول په کاغذونو کښې د مئ شپږمه نېټه کال نولس سوه څلور پنځوسم **(۶ مئ ۱۹۵۴)** لیکلې شوې ده. یعنې دا زمان د "سړیتوب عمر ته رسېدلے دے نو ځکه د"ښهٔ سړیتوب " څرګندونه کوی او دا دے خپله ړومبی شعری مجموعه په اولس پیرزوکوی

زمـــا شـــاعري ده داولـــس دســـوکالۍ لـــهٔ پـــاره
زهٔ خـــو لیکـــل کـــوم دژونـــد دخوشـــحالۍ لـــهٔ پـــاره
زهٔ خپـــل غـــزل تـــه چرتـــه دمـــه ګـــډولے نـــهٔ شـــم
نـــهٔ شـــم کـــولائې شـــاعری دخرمســـتۍ لـــهٔ پـــاره

دا شعرونه داعجاز خټک د"احساس " نومې نظم آخری کړۍ ده کوم چې ما په اول ځل په خپل کلی طورو کې آورېدلی وو. په کال ۱۹۷۸ .ء کښې.دپیاوړی مورخ او شاعر تاج ملوک خان دلسوز (مرحوم) په یاد کښې ادبی دستوره وه . د لاچۍ نه دوه ځلمی شاعران سعادت سحر او اعجاز خټک هم د اولسی ادبی ټولنې مردان په بلنه راغلی وو په دې موقع ددې دواړو ښاغلیو د کلام تود هر کلے شوے وهٔ دغه کهٔ هر څو د ښاغلی اعجاز خټک د شاعری ابتدائي دور وهٔ خو د دهٔ "احساس " د پښتو میئنو له دا احساس ضرور ورکړو چې که د ملی ژوند د بیداری شاعر اجمل خټک هر څو که د وختونو دسیاست سیلی په مخه کړی دی او ګاونډی هیواد کښې ئې دجلاوطنۍ په ګاللو مجبور کړے دے ولې دهغهٔ د احساس بڅرو "رشه" سالمه ده " دغیرت چغه" اوس هم پورته کیدائې اؤ آورېدلے شی ځکه چې د احساس غوږونه کاڼهٔ نهٔ دی او چې د ملت زلمی ویښ او بیدار وی نو دژوند په کالهٔ کښې به دجمال او جلال رنګونه مدام خوارهٔ وی او دقام ځلمي شاعران د خپل کلام په وسیله د بیداری جرسونه دېمار غږوی.

دنـــــړی لـــــه واقعـــــاتو ســـــبق واخلـــــئ
دا تـــر څـــو بـــه تاســـو خپلـــو کښـــې جنګېـــږئ
"باچاخـــــان" درتـــــه وئیلـــــی داصـــــفادي
کـــهٔ ویښ نـــهٔ شـــوئ پښـــتنو! ګـــوره ورکېـــږئ

زما په نیزد چې د لاچۍ اوسېدونکی زلمی وی، لوستې وی او په

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعرو ادب میئن وی نو هغه به آرومرٌو د محترم سعدالله خان حېران دفکر ونظر په پلوشو روښانه وی او دهغهٔ د " ګلستان " ګل یا وړمه به وی ، دغلته ښاغلي عمل خان سیاح، اکمل اسد آبادی او شاه ولی خان غوندې ننګیالو هم خپلې وینې او جذبې کرلې دي او دملی فکر ځېلې یې خورې کړې دي او د پښتونخواه په اولسی او ادبی ډګرونو کښې یې " لاچی " لهٔ پخواه نه لاچی لونګ کړې ده.

په دې خـــاوره زیږیـــدلی نومـــوړی عالمـــان دي
هـــم پیداپکښـــي بـــې شـــمیره شـــاعران دي
مدرســـه ده دعلمونـــو، دا زمـــونږ. کلـــے لاچـــی ده

ښاغلی اعجاز خټک د دغه چاپېرچل او دغه سیال کلی "لاچئ " پیداوار دے هغه دلاچی ګلستان پښتو دسیوری لاندی دشعر او هنر سفرپه کال ۱۹۷۰ کښې شروع کړو. کال ۱۹۷۱ کښې چې سیاسی زول طوفان راپورته شو نو لکه دنورو ادبی جرګو د لاچی "ګلستان" هم اوځپلے شو. په کال ۱۹۷۲ ء. کښې دغلته یې" پښتو ادبی ټولنه لاچی " جوړه کړه . ښاغلے اعجاز خټک دجنرل سیکټر په حیث خپله سکنئ ځوانی ټولنې ته ورأوبخښله او نهٔ کاله یې په دغه چوکی د پښتو ژبې او دادب ناوي ته لوګے کړه . دې مهال کښې د روزګار غمونو دخپل هېواد نه متحده عرب امارات ته په مخه کړلو. د خپلې کورنئ دمعاشی مسلې هوارولو مبارزه یې شروع کړه د تن وینه ئې وسوزوله، خوله یې أوبهیوله او پیسې ټکې ئې اوګټلې نو بیا هم دزړهٔ تاؤنو په آرام پرې نهٔ ښودلو او د پښتو دغم نه یې بې غمه نهٔ کړے شو. د یو څو ملګرو په ملا تړیې " داماراتو پښتو ادبي ټولنه- مرکز دوبئ " بنیاد کېښودو او د عربو رېګزارونو کښې یې د پښتو د بڼ وړمې خورې کړې او دغسې ئې د خپل ژوند غوښتنو سره سره د ادب عصري غوښتنې هم پوره کولې "د پښتو وړمې "- "خوشحال او رحمان"- "د سلیم خټک مرحوم کلام مړاوي ګلونه اؤ د سعدالله خان حېران " "پټې سلګئ" د ښاغلي اعجاز خټک د شعري او هنري سفر زړهٔ پورې مطبوعاتي سلسلې دي . د اماراتو پښتو ادبي ټولنې مرکز دبئ د سیوري لاندې چې وخت په وخت کومې لویې ادبي دستورې او مشاعرې شوېدي او ددې په اثر چې د پښتو ژبې او ادب ته څومره ښېګړه رسېدلې ده او اماراتوکښې پښتنوشاه زلمو کښې ادبي ذوق او سماجي غزونې کړې دي نو د فخر او عزت پټکے هم که ښاغلي تاج انور اعجاز ته په سر کړے شي نو بې ځایه به نهٔ وي.

خوشـــــــالیږم چـــــــــې روګــــــورم
د ادب پـــــــــه ګلســـــــتان کښـــــــې
د عربـــــــــو رېګســـــــتان کښـــــــې
دا زمـــــــــــا د لاس کرلـــــــــــي
د پښـــــــــتو د بـــــــاغ ګلونـــــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماخوکاله آګاهو د ښاغلي اعجازخټك په لاس ليکلي د کلام مسوده لوستي وه نو يو دوه کرښي تبصره مې پرې په خپله خوښه داسې ليك کړے وو چې د ښاغلي اعجاز خټک طبيعت کۀ غزل وئيلو ته پسخېږي نو مونږ دې ته يو فطري او غېرشعوري عمل وئيلے شو. دا غزلې د زلمي شاعر د هنري صلاحيتونو او د ځوانۍ د مستو مستو غزونې کوي ځکه نو اعجاز پکښې دومره نۀ شي ليدلے او منکر پرې اعتراض کولے شي . خو اوس چې د سپېڅکى (نوے نوم يې شورشورخاموشي ده)يو ه بې ترتيبه مسوده د لوستو دپاره زما په وړاندې پرته ده او په کرښه کرښه کښې لۀ خېره د کمپوزنګ بلها غلطۍ د لوستونکى نظر کيري بيرې کوي – بيا هم په دې د يو نظر تېرولو نه پس دا احساس رابخښي چې ښاغلے اعجاز خټك په ځائے ولاړ نۀ دے. پرله پسې پرمختګ کوي . دغزل په حقله يي رويه او نظريه کښې زړۀ پورې بدلون محسوسيږ ي .غزل څۀ ته وائي د اعجاز خټك يو نظم دے، ديکښې شاعر دعوۀ کړي ده چې غزل د چا ښکلا پورې محدود نۀ دے، دا دوخت تقاضو آئينه دار دے او دخوشحالى د سباؤن زېرے دے خو پرتۀ له دې دعوې د ښاغلي اعجازخټك دادبي پېژندګلو ، د دۀ په بيلو بيلو موضوعاتو وئيل شوي نظمونه په غوره ډول کولے شي ،دغو نظمونو د ښاغلي اعجاز خټك شاعري شته منه کړې ده –زما په خيال د نظم ښه کښې د شاعر تخليقي صلاحيتونه څرګند ليدلے شي او د شاعر انه تخيل رنګارنګي پکښې هم شته – هر نظم ئي د زړه د وارداتو ، داخلي کيفياتو او خارجي محرکاتو ترجماني کولے شي -.

د ښائيست او د ښکلا په کلو ګرځم
پکښې مينه، وفاګانې لټومه
رنګينۍ چې د نظر کچکول کښې راوړم
تصويرونه ترې د ښکلي جوړومه

م ،ر، شفق
اسلام اباد
۳۱ جنورى ۲۰۱۲ء

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اعجازاعزاز

هرکله چې خدائے بخښلي ايوب صابر په سرپرستۍ کښې د کوهاټ دښار نه پنځويشت کلوميټره لرې په فاصلې باندې د سهېل (سوبل) آړخ په جرنيلي سړك باندې ښاد اؤ آباد کلی لاچئ کښې د گلستان پښتوادب لاچی په نوم يو نوے ادبي تنظيم بنسټ کېښودو نو ډېر زر د دې ادبي گلستان دشعروادب د گلونوپه خوشبويانو ادبی فضاگانې معطرې شوې په خصوصې توگه د سعدالله خان نوم په ادبی دنياکښې لکه د نمر اوځلېدۀ. د عيسوي کال نولس سوه شپېتم نه تراوياېم پورې پوره لس کاله د دې تنظيم ډېر په اتفاق سره دپښتوژبې او ادب خدمت ډېر په ښۀ انداز کښې اوکړو.محترم سعدالله خان حېران نۀ صرف د دې انجمن د سيوري لاندې د نوي گُول د شاعرانورلاربښودنه کوله بلکه په گورنمنټ هائی اسکول لاچی کښې د استاد په حيث خپله وظيفه يې هم په ښۀ توگه ترسره کوله. حېران صېب د لاچی اؤ دټولې خټك نامې مشهورروحاني مشرمآذون صېب دويم دلاچی مولانا عبدالمنان عبيد مرحوم فرزند دے اؤ د پښتو سره سره د اردو، فارسی اؤ عربی درېوو ژبو عالم اؤ ماهر دے نو د داسې نابغه استاد د سيوري لاندې د سبق زده کړه د الله تعالی د لوې فضل ځرگند علامت دے . راقم الحروف سعادت سحر، تاج انور اعجاز، انور الفت، انور حسېن مسافر، ميجرالطاف اؤ سعيدرهبر اؤ داسې نور لکه امجد ساقی جان د حېران صېب د مدرسې طالبعلمان دي اؤ دا ټول نن هم په دې وياړ کوي چې زمونږ سرپرستي حېران صېب کړې ده .

ښاغلي تاج انور اعجازسره زماپېژندگلي زما د عمر سره سمه ښکاري هغه په دې چې يو خود هغوي اؤ زمونږ کور يو بل سره ډېر نزدې اؤ بيا په يو اسکول کښې مونږ سبق وئيلي دے بس دومره به وه چې اعجاز صېب به مانه يو جماعت وروستو وۀ.

اعجازصېب دعيسوی کال نولس سوه څلورپنځوسم د مۍ د مياشتې په شپږمې نېټې زېږېدلے اؤ دبابا جي نوم ئي صوبيدار کندل خان دے. د دوی باباجی دپيرطريقت نوم يو پيرتاج علی شاه مريدوۀ چې دکشمير نه به ئي تشريف راوړلو. په کوموشپوورځوکښې چې اعجازصېب زېږېدلې وو نو په هغه دوران کښې د دوی د باباجي پير صېب هم لاچی ته تشريف راوړے وۀ چې کله يې اعجازصېب ورته اُښودلو نو هغوی ورله نوم تاج انورخوښ کړو.

ماته هغه شپې ورځې هم نن يادېږي چې اعجازصېب به په تبليغي جماعت کښې منډې ترړې وهلې ، دټول محلت ماشومان به ئي راجمع کړل اؤ شبې جمعې ته به يې بوتل اؤ بيا ماته هغه وخت هم يادېږي چې د هغه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړوکوالي ملګرى لياقت على راز چې زما هم جماعتي وۀ، په مرسته يوه ادبي ټولنه جوړه کړه چې نوم يې ورله پښتودرنه ادبي ټولنه لاچې کېښودۀ خو دا د دوى د وړکوالي ادبي هلې ځلې وې. بيا داسې وخت راغے چې لياقت على خان راز دپاکستان په نېوى کښې نوکر شو او د ټرينګ نه پس يې بنګال ته اولېږلو چې هغه وخت د کال ١٩٧١ء جنګ ښۀ په درزسره شروع وۀ، بنګله دېش جوړ شو خولياقت علي خان راز هلته شهيد شو او بير ته رانغے. هم په دغوشپوورځوکښې ګلستان پښتوادب لاچې په سياسي الغلاؤ تلغاؤ کښې داسې اونختو چې خپل ادبي سفر يې نيمه خوا پاتې شو. نو اعجازصېب د يونوي تنظيم جوړولو تابيا اوکړه چې دراقم الحروف سره سره سليم خټك مرحوم، عزيزالله عزيز مرحوم، انوراُلفت، نثارګل نثار، غيورناشاد، سعيدرهبر، ميجرالطاف سرفرازخټك (ريټائرډ) ، اقبال فنا، انورحسين مسافر، بشير احمدبشير، فيض الله جان فيض ، اقبال عارف ، اسلام بادشاه اسلام او پروفيسر نعيم رضوان خانزاده په مرسته د سعدالله خان حېران په سرپرستۍ کښې پښتوادبي ټولنه لاچې جوړه کړه چې د اعجازصېب د نۀ ستړى کېدونکى هلوځلو او د هغوى د ويال طبعيت په برکت دغه تنظيم ډېر زر د پښتونخواه د نورو ادبى تنظيمونوسره اوږه په اوږه يې اودرولو. د دې ټولنې دسيورې لاندې به نۀ صرف اُووۀ ورځنى تنقيدي غونډې کېدلې بلکې په علاقائي او په ملکى کچ به يې مشاعرې کولې،د پښتوټپه ده.

څـــــوك پــــه رضــــا لــــۀ ملکــــه نــــۀ ځــــي
يــــا ډېرغريــــب شــــي يــــا د يــــار دلاســــه ځينــــه

نوبيا داسې ورځ هم راغله چې اعجازصېب د معاش په سلسلې کښې دوبۍ (متحده عرب امارات) ته لاړو، هغه ورځ زمونږ ټولنې ملګرو دپاره د يو لوې غم نه کمه نۀ وه خو اعجازصېب د يوروڼ مستقبل په تکل کښې ملګرو هغه په ډېرو دعاګانوسره رخصت کړوګنې اعجازصېب په پاکستان کښې هم بېروزګاره نۀ وۀ، دکوهاټ په اکاؤنټ آفس کښې د مرحوم رومان ساغر سره جوت په کرسۍ به ناست وۀاؤ دواړوشعروشاعرى سره سره د ايم اے پښتو امتحان په پرائيويټ توګه پاس کړے وۀ.

دعيسوى کال نولس سوه يوکم آتيايم د جنورى مياشتې يولسمې نېټې پورې اعجازصېب د ټولنې عمومى سکتر وۀ. هلته چې متحده عرب اماراتو ته لاړو نو يوکال پس يعنې کال ١٩٨٠ کښې يې داماراتوپښتوادبي ټولنې مرکزدبئ په نوم يوه ټولنه سازه کړه چې د الياس ټلوال ورسره پوره په پوره منډه اووهله. ترننه پورې اعجازصېب د دې ټولنې عمومې سيکتر دے. دوى دلته ډېرې درنې او بين المللى مشاعرې کړې چې ادبى دنيا ئې نن هم يادوي . دوى د خپلوملګرو يو تعارفى کتاب د وږمې په نوم او بل يې د خوشحال و رحمن بابا په نوم چاپ کړى.دغه کتاب دشپاړسم جماعت د پښتوطالب علمانو دپاره پښتواکيډيمى ډېره ګټور اؤغوره ګرزولے چې ډېرې علمى او ګټورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقالې پکښې شاملې دی کومې چې ددوی ملګرو په خپله ليکلې.

يـو اهـم ادبـي ، علمـي اؤ سـماجي كـار چـې دوئ كـړے هغـه دا چـې دپاكستان نـه يـې. قلندر مومند، پرېشـان خټك،ايوب صـابر،سعدالله خـان حېـران، پـروېش شـاهين، عبـدالكريم بريـالـے، مطيـع الله قريشـی، مجبورسـوراني، غـازي سيال ، سليم بنګش اؤ اسيرمنګل غوندې لوې لوې شاعران اؤ اديبان رابللي .

كۀ دغومشاعرو ويډيو ريكارډنـګ اوګورئ نـو دآورېدونكو شمېره پكښـې دحده نه زياته ښكاري خو د اعجازصېب نظامت بـه دا مشـاعرې نـورې هـم يـو په دوه ښائسته كولې.

اعجاز صېب دپښتو ژبې اؤ ادب د پرمخ تګ لۀ پاره هر وخت اؤ هر ځائـے كښـې خپل صـلاحيتونه پكـار راوستلي اؤ پيسـه يـې شنـدلې خـو قصـه يـې ګټلې .

- د هغـوی د هلوځلـو پـه بركـت حسـېن احمـد صـادق ، مهـرونېش صـديقي، وزير بادشاه جانـان، امت بنګش اؤ بختيـار شـاكر غونـدې ادبـی ملګـرو پـه دوحه قطركښې پاك پښتوادبي ټولنه جوړه كړه.هم دې سره سـره ئـې دغـه ملګـري هـم مشـاعرو تـه رابللـي . دې نـه عـلاوه ئـي فيروزآفريـدي هـم پـه خصوصـي توګه مشاعرو ته رابللې .
- پـه بحـرين كښـې يـې هـم د ټولنـې جوړولـو دپـاره حامدقريشـی سـره آړيكـې نيولې وې خودمقامي قوانينو لـه وجې هغوي ټولنه جوړه نۀ كړے شوه .
- په ويسه اټك كښې پښتوادبي جرګه دمشتاق احمدمشتاق پـه سرپرسـتی كښـې اعجاز صـېب جوړه كړې.
- ورسـره ورسـره پـه كراچـۍ كښـې د اتفـاق پښـتو ادبـي ټولنـه هـم صـابر احمدصابر استاد په مرسته اؤ دهغوی د نورو ملګرو په بركت جوړه شوې ده .

زما دمعلوماتو ترمخه كۀ ريډيو اؤ ټي وي دلاچې نـه څـوك بللـي نـو د سعدالله خان حېران اؤ زما دباباجی شاه ولی خان نه پس يې اعجازصېب بللـے ځكه چې دا دومره مقبول شوے وۀ چې دوی به مشاعرو ته رابللو.

په متحده عرب امارات كښې د راس الخيمې ريډيو نـه چـې خپـرونې پېل كېدې نو داعجازصېب پكښې پوره پوره لاس وۀاؤ هم هلتـه دوی دپښـتو پـه اووه ورځنې خپرونوكښې يوكـال پـورې كـار كـړے دے اؤ دا خپـرونې بـه ټـول عربسـتان كښـې اؤ پـه افغانسـتان اؤ كوئټـه بلوچسـتان كښـې آورېـدے شـوې اؤ پښتانوبه دومـره خوښـولې چـې د جمعـې پـه ورځ بـه سـحريولس بجـې اؤ دشـپې يولس بجې به ټول پښتانۀ ورته غوږ عوږ ناست وو.

اعجازصـېب يو ډېرخوږ انسان دے، هرچاسره ډېره پـه مينه ګړه بړه كوي. اؤ بيا د خپلوادبي ملګرو خو دومره قدر كوي چې كله سليم خټك په حق اورسېدۀ نو دهغوي د كلام مجموعه د مړاوي ګلونه په نوم چاپ كړه اؤ بيا ئـې د خپل استاد سعدالله خان حېران كلام پټې سلګۍ چاپ كړې اؤ دا دے نن دخپل كلام مجموعه چاپ كوي چې نوم يې ورلـه شورشور خاموشي غوره كړې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعجازصېب د کال نولس سوه يوکم آتيايم نه په عربستان کښې دژوند ورځې شپې صباکوي ، دزړۀ او دشوګر مريض هم دے، په داسې عمر دسړي زړۀ غواړي چې آرام اوکړي خو هغه دچاخبره چې شوخ د خوارو زړونـه دي چې چوي نه ، د اعجازصېب حوصله لا ځوانه ده ، د هغوي مزل لا روان دے او داسې يو نابغه روزګار شخصيت دے چې داسې خلق ډېر کم پيدا کېږي . د داسې خلقو په باب له خادم بابا ډېر ښۀ وئيلے.

چـــې ژونـــدے ووم ، تاســـو ويشـــتے ووم پـــه کـــاڼو
اوس مــــــې ځلــــــه ښـــــکلوئ د قبـــــر کـــــاڼی

نو بايد چې مونږ د داسې خلقو قدر په ژوند کښې اوکړوګنې دآسمان نمر په ګوته نۀ پټېږی .

په دې موقع د اعجازصېب د شعر و شاعرئ په بشپړه توګه تبصره کول يقينا چې ګران کار دے خو زۀ ډېر په لنډو ټکوکښې د هغوي د کلام ذکرخپل فرض ګنم . دوی غزل ، نظم او هائيکوليکلي .

په کال نولس سوه يوکم اويايم (۱۹۶۹) د ميئ د مياشتې په شلمې نېټې زمونږ د نيکۀ ميرولي کاکا په سرائې کښې يو ه طرحي مشاعره کېدله چې صدارت ئې افضل رضا کولو. ما او اعجاز خټک پکښې په وړمبي ځل ګډون کولو، د اعجازصېب کلام مطلع او مقطع وړاندې کوم.

ســـــتا د راتلـــــو وعــــــده وفـــــا نــــــۀ شــــوله
پـــــه مــــــا دهجرشـــــــپه صــــــبا نــــــۀ شــــوله
اعجــــــازمجبور وۀ چـــــې پښتوکښـــــې ګېـــــــر وۀ
خــــــو هغــــــه پېغلــــــه پښـــــتانه نـــــۀ شــــوله

په يو بل شعرکښې د ورورولئ پېغام داسې آوروي.

دوروروليـــــــــئ مشـــــــال پـــــــه لاس ګرځــــــوم
دغـــــه رڼـــــا بـــــه لـــــر او بـــــر تـــــه يوســـــم

دغزل روح تغزل ته وئيلے کېږي، لږ يې دا انداز اوګورئ.

تـــــا چـــــې د ښـــــو پـــــه غشـــــو اوويشــــــتم
مــــــړ ووم‍ــــــه جانانــــــه! راژونــــــدے دې کـــــړم

رقيبانو ته په ښکلي اندازکښې داسې پتون ټپوي ،

رقيبـــــان دې اوس دســـــــر خبرونــــــه غــــــواړي
چــــې اعجــــاز ورتــــه وهلــــے نــــن پتــــون دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زۀ دپښتو ژبې سترنقاد او اديب م ، ر، شفق دې رايې سره اتفاق لرم چې د اعجاز نظم په غزل باندې دروند ښکاري لکه د احساس نومې نظم د هغوی د ژور احساس په ښه توګه ترجماني کوي او داسې وائي چې.

ماته د وخت ختلي نمر ته تيتېدل نۀ راځي
ماته د عشق او د مستئ نه ډك غزل نۀ راځي
زۀ داولس په غم لړلي مرثيي ليکمه
دې نه سېوا راته په بل څۀ کښې ليکل نۀ راځي

دعشق عنوان لاندې نظم يې يو شاهکار نظم دے چې ډېر په ښکلي اندازکښې د عشق مفهوم داسې بيان کړے.

عشق د کلهم انسانيت د وروروليی فلسفه
عشق د انسان د محبت او سوکالئ فلسفه
عشق د زردار او د نادار د يو ولئ فلسفه
عشق د خوشحال د ننګ و پت پښتونولئ فلسفه

عشق د خوشحال د تورې شرنګ او دغيرت قصه ده
نۀ د ليلا او د مجنون د محبت قصه ده

د اعجاز صيب نور نظمونه لکه.پښتنه ميرمن، هغه څوك وه، ارمان، جنت، منزل، زما خوشحال او شپونکي سندره.دلوستو جوګه دي چې دطوالت لۀ خاطره دا هر څۀ په لوستونکو پرېږدم . په آخرکښې به دومره اووايم ،

چې د اعجازغونډې لۀ سره تېر شي
هغه خبرې زړورې کوي

په درناوي
سعادت سحر
صدر پښتو ادبي ټولنه لاچئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پښتو لیونے

هغه بله ورځ راته تاج انوراعجازخټك ټليفون اوکړو چې بشيرصيب زۀ خپل کتاب چاپ کووم ، ماورته وئيل ، مبارك شه، ډېر زيات خوشحاله شوم خو ډېرزيات حيران په دې خبره شوم چې وئيل ئي راته دکتاب مسوده درلېږم چې ليکل پرې اوکړې، داخبره زما دپاره دحېرانتيا او پرېشانئ وجه ځکه وه چې زۀ په دې خبره لا خبر نۀ يم چې د چا په کتاب ليکل او خپل تاثرات ليکل دکله نه او څنګه شروع شوی دی خو په دې خبره ښۀ پوهه يم چې کله هم يو مصنف خپل کتاب چاشاعرله ليك دپاره ورکوی نوکوشش کوی چې لوئې نه لوئې شاعر، اديب ، ليکوال انتخاب اوکړی او کۀ لوې نۀ وی نو بيا خوچې کم نه کم دمصنف نه دشعروادب په ميدان کښې سينيئر وی ، پياوړے وی او پېژندونکے وی. او بله خبره دا د حېرانتياچې زۀ پرې لا پوهه نۀ يم چې ښاغلي ليکوال اعجازصيب خپل کتاب دپاره (شورشورخاموشی) ولې او په څه مقصدماته د ليك دپاره راکړوځکه زما او د اعجازصيب حيثيت د شعرو ادب په حواله داسې دی لکه داستاد او شاګرد، اعجازصيب په دې ميدان کښې زما د استاد حيثيت لري او ماته لا ځان د ادب په شاګردانوکښې هم نۀ ښکاري خو دا د اعجاز صيب د مينې او اخلاص او سړيتوب يوه لويه نمونه ده چې زما غوندې د ادب يې طالبعلم ته يې خپل کتاب د ليك دپاره راکړو او اوس زۀ دښاغلي ليکوال د حکم په تعميل کښې د دوی په کتاب باندې خپلې ماتې ګوډې خبرې اوليکم.شورشور خاموشی او بيا دا شعرونه.

ځنـــې ســـرونه مـــې ليـــدۀ پـــه نمرخاتـــۀ پرېواتـــۀ
ځنـــې ســـرونه آخرغـــوځ شـــو، ورتـــه نـــۀ پرېواتـــۀ
غـــوره تېـــا چرتـــه پـــه لـــرې وطنونـــو اوشـــی
تنـــدرراتلو، زمـــونږ پـــه کـــور، پـــه هرکالـــۀ پرېواتـــۀ

د دې شعرونو شاعرتاج انور اعجازخټك زۀ دتېرو ډېرشو کالو راسې پېژنم. دکوهاټ ضلعې لاچئ کلی يو ځوان زلمے چې نن هم لکه د تېر وخت په شان به په عمر ډېر خو په زړۀ زلمے دپښتوادب د ميدان هغه زيرك او سترګه ور شهسوار دے چې د۱۹۸۰ نـه واخلـه ترننـه يې دعربوپـه دې سره شګلنه او سوراړه زمکه يې د يو ځوملګرو سره د اماراتوپښتوادبی ټولنې شمع پـه خپلـو هلوځلـو او منډو تـرړو پـه هرحـال او هر سـاعت داسـې روښـانه سـاتلې ده چـې ديوطوفـان او بادوبـاران تتېدو لـه نـۀ ده ورکـړی او نـن هم سره د خپلـوملګرو لګيادے د پښتو ژبې او پښتو ادب سرڅنه کولوکښې بوخت دے او ولـې بـه يـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نهٔ کوی چې دې ښاغلی د میدان ګټلو هنردپښتو ادب د یولوئې پوهه اوزیرك استاد ښاغلي سعدالله خان حېران نه زده کړے دے ځکه خو چې اعجازصېب څهٔ هم لیکلی دی، زما په خیال یې په تول پوره او وزن پوره په پوره دي، کهٔ څهٔ کمے پکښې وی هم نوماته پکښې په نظرنهٔ دی راغلي.

اعجازصېب د ژوند په هر اړخ لیکل کړی دي او دا هرڅهٔ یې په غزل ، نظم او هائیکوکښې ځائے کړی دي او چې هرڅهٔ یې لیکلی دي نو ډېره یې خوږه او پسته ژبه کښې یې لیکلي دی چې یو عام لوستونکے یې په اسانه لوستلے هم شی او پرې پوهېدے هم شی.

اعجازصېب کهٔ یو خوا دځان او جانان خبره کوی نو دخپل کورکلی د کوڅو د فکر نه هم ناخبره نهٔ دے پاتې شوے او ددې سره یې د اولس غم هم په خپل زړهٔ کښې لکه د روح ځائے کړے دے. دخپل قام اولس او د وطن غم یې تل ترتله په خپل چاپېرچل دړدونه خوشحالئ هر څهٔ یې په خپل کلام کښې ځائے کړی دی خو سره د دې یې د نړئ د مظلومانو غم هم ژړلے دے، دا ټول دیو ښهٔ او پوهه شاعرنخښې دی چې ټولې دښاغلی لیکوال په شاعرئ کښې موجودې دي. ښاغلے لیکوال چې کله خپل جانان ستائي نو وائي.

کـــهٔ زمـــا جانـــان دې اولیـــدو پـــه ســـترګو
درنـــه هیـــر بـــه دجنـــت حـــورې غلمـــان شـــی
خلـــق وائـــی چـــې یـــې زړهٔ راځنـــې یـــوړو
خوتـــازه پـــرې د اعجازخټـــك ایمـــان شـــی

او بل ځائے وائی،

تـــاچې دښـــو پـــه غشـــو اوویشـــم
مړوومـــه جانانـــه! راژونـــدے دې کـــړم
ســـتا اعجازخټـــك بـــه ولـــې نـــهٔ ســـتائي
ســـتایو خـــوږ نظـــردے چـــې زلمـــے دې کـــړم

او کله کله د جام ، ساقی او میخانې نه هم خوند آخلی نو داسې وائی،

هغـه چـې جـام دپاسـه جـام سـره هـم خلـهٔ ورکـوی
داسـې سـاقی تـه بـه څـوك څرنګـې زړهٔ نـهٔ ورکـوی

او یا دا چې،

ســـــــــــتا دمستوخماروســـــــــــترګوآثر دے
میخـــــانې کښـــــې د جامونوکړنګهـــــار شـــــو

او بل ځائے کښې وائی چې،

چـــې څښـــوی شـــراب د مینـــې پـــه نظـــر د مستوســـترګو
پـــه دا خـــوی مـــې ځکـــه خـــوښ دے دا دلبـــر د مســـتو ســـترګو

او چې د خپل کلی د کوڅو خبره شي نو څهٔ داسې وائي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

خزانـــــه د تـــــاريخونو ،دا زمـــــونږ کلـــــے لاچـــــی ده
آيئنـــــه ده د وختونـــــو ، دا زمـــــونږ کلـــــے لاچـــــی ده

دځان په حقله ښاغلے وائي،

ماتــــه د وخــــت ختلــــي نمــــر تــــه تيتېــــدل نــــۀ راځــــي
ماتــــه دعشــــق او د مســــتی نــــه ډك غــــزل نــــۀ راځــــي
زۀ د اولــــس پــــه غــــم لړلــــې مرثيــــې ليکمــــه
دې نــه سـپوا راتــه پــه بـل څــۀ کښـې ليکـل نـه راځـی

شاعر به څنګه بل څۀ اوليکی چې په کورکلی محلت کښې دبارودو ډېري پراتـۀ وی، زلمی پېغلې ، ماشومان اؤ بوډاګان بې ګناه قتلېږی، بيا به شاعرنوره شاعری څۀ اوکړی، د شاعرخو به بيا هم داسې شاعري کوی لکه اعجازصيب چې وائي،

ملګــــرو! مانــــه دســــرور ډکــــې نغمــــې مــــۀ غــــواړئ
مانــــه د وخــــت د نمرودانــــو قصــــيدې مــــۀ غــــواړئ
زۀ د حــــــالاتو کــــــربلا بانــــــدې مــــــاتم کوومــــــه
مانــــه مــــاتم کښــــې د خنــــدا ډکــــې قصــــې مــــه غــــواړئ

د وطن په حقله شاعر خپل احساسات څۀ په دې ډول بيا نوی،

هغــــه آزادی چــــې مــــونږ پــــه ســــرو وينــــو ګټلــــې ده
دا دزنــــده بــــاد پــــه نعــــرو مــــونږ ه تــــل پــــاللې ده

هغــــه آزادی چــــې د شــــپونکی د خلــــې ســــندره وه
هغــــه دخيبرپــــه دنګــــو غروکښــــې غلــــې غلــــې ده

اؤ بل ځائے وائي،

چــــــــې پــــــــرون وۀ هغــــــــه نــــــــن دے
هغــــــــه ملــــــــك ، هغــــــــه وطــــــــن دے
د اســــــلام پــــــه نــــــوم جــــــوړ شــــــوے
پکښــــــــــــــې زور دے د خــــــــــــــدايانو
زماهېربرکــــــــت شــــــــاه شــــــــی
دا چــــــــــې اُوخــــــــــوړو پېرګــــــــــانو

د جانـان د صفت اؤ وفـا سره سره ښـاغلے ليکـوال د دوران پـه غم کښـې هم بوخت دے او څۀ په داسې ډول ګويا دے،

ملګــــرو! زۀ پــــه داســــې ښارکښــــې اوســــم
لکــــه د مصــــر پــــه بــــازار کښــــې اوســــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغــــــه د امـــــن او انصــــــاف غوښـــــتنه
لکــــه دتېروخــــت چرتــــه غارکښـــي اوســــم

کله خپل داولس غم او کله د خپل مزدورغم دا ټول دشاعرد ژوند هلې ځلې دی،

یوخـــوا بربنــــدلغړبچي د خـــوار مـــزدور وینمــه
بـل خـوا غټـان نشوکښـي مسـت مخمـور مخمـور وینمـه
خـدائیګوترې سـترګې زۀ پـه بـل خـوا اړولـے نـۀ شـم
چـې دوخـت ژرنـده کښـې دل شـوے خپـل جمهـور وینمـه

هوښـیاران وائـي چـې شـاعران د قـام سـترګې وي خـو زۀ وایـم چـې شاعران د قام ژبه هم وي ځکه چې قام کومـه خبره پـه ژبـه کـول غواړي اؤ نـه ئـې شي کولے، هغـه خبره اکثرپـه خپلـو غزلـونـو، شعرونـو اؤ نظمونوکښـې یـا خوئې کړي وي اؤ یایې اوکړي، هغه که فریاد وي که د سوال منت خبره اؤ که د وخت د ظالمانواؤ د سماج رواج نه بغاوت وي، هره خبره شاعر پـه خپل کلام کښې په ډېره آسانه اؤ پسته ژبه کښې په آسانه کولے شي لکه د اعجازصـېب د یو نظم (احساس) یوڅو شعرونه زۀ دلته په دې حواله را آخلم، هغه وائي،

وایـم چـې تندرشـوے، آسـمان نـه پـرې راپرېـوتلے
چـــاچې زمـــاداولس شـــونډو نـــه خنـــدا وړې ده
وایـم چـې اور شـوے ، ورتـه چغـه د غیـرت جوړه شـوے
چـــاچې زمـــونږ خـــوارو جـــونګړو نـــه رڼـــا وړې ده

داولس د غم سره سره ښاغلے لیکوال دنړۍ د مظلومـانو نـه هم ځان ناخبره نۀ دے ساتلے اؤ دنړۍ د هر مظلوم غم یې یو شان ژړلے دے.

د فلسطین اؤ دکشمیر پـه زمکه
خپـــــرې تـــــورې کـــــوي، زغـــــرې کـــــوي
چـــې داعجـــاز غونـــدې لـــۀ ســـره تېـــر شـــي
هغـــــــــه خبـــــــــرې زړورې کـــــــــوي

په دې حواله داعجازخټك صېب نظم (آخترديې مبارك شه) د باربار لوستلو جوګه نظم دے.

اعجازصېب غزل کم اؤ نظم زیات لیکلے دے خو غزل یې د نظم اؤ نظم یې د غزل نه ډېر تاثیرلري، ډېره ساده او سوچه پښتو یې استعمال کړې ده. دډېرو ګرانو لفظونو، کنایو اؤ استعارو نه هم ځان بچ ساتلے دے چې هر سړې پرې پوهېږي، په هره موضوع یې لیکل کړي دي. پاتې د هرلیکوال په لیك کښې څۀ نـه څۀ کمـے وي ځکـه ورتـه دانسان لیك وائي. دغه شان بـه د ښاغلي اعجازصېب په شاعرۍ کښې هم څۀ نه څۀ فني اؤ فکري خامۍ وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوماته په نظر نۀ دي راغلي ځکه ما په دې خپلو خبرو کښې د تنقيدنه هيڅ کار نــــۀ دے آخســــتے. بـــــاقی د اعجازصـــــېب شـــــعري مجموعـــــه (شورشورخاموشی)ستاسو په لاسوکښې ده بايد چې ورته د قدر په نظر اوکتلے شــی اؤ خــدائے دې اوکـړي چــې د اعجازصــېب دا شورشورخاموشــی دپښــتون اولس دپوهې اؤ نېك مرغئ سبب اُوګرځي(آمين ثم آمين)

په يوه پُښتنه ټپه دا خپلې خبرې راټولم اؤ ستاسو نه رخصتيږم،

اعجازصـــــــــېب تـــــــــول دې دســـــــــيکې شـــــــــه
چــــــې دښــــــمنانان درســــــره شــــــپاړس وخيژينــــــه

په درناوي
بشيراحمدبشير
چئيرمين
داماراتوپښتو ادبي ټولنه مرکزدُبئ
۳۱ ِ مئ ۲۰۱۲ ء.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اعجاز خټك اعجاز

دوه دېرش كاله مخكښې د اعجاز خټك او الياس ټلوال په كوششونود اماراتوپښتو ادبي ټولنه مركزډُبۍ په وجود كښې راغله، اؤ ترد‌مه ټولنه روانه هم ده او ودانه هم ده . روانه په دې معنى چه ادبى هلى ځلې يې په څۀ نۀ څۀ شكل دوام لري، ودانه په دې معنى چې دغړو تخليقات يې وخت په وخت مخې ته راوځي . په تيرو درې لسيزوكښې دې ټولنې خپل كار ته اكيډمۍ ګوته په خولۀ كړه خو داسې هم نۀ ده چې جولۍ يې بېخى تشه ده .

هم دغه د خليج اولنۍ ټولنه ده چې پښتو ته يې په خليج كښې د ټولنو چل اوښودلو. هم دغه اولنۍ ټولنه ده چې په خليج كښې يې دپُښتو مشاعرو ، سيمنارونو او نورو ادبى غونډو بنياد ايښے دے . هم دغه ټولنه ده چې بغير د چا د مكملې سرپرستۍ نه يې خپل وجود او دپښتو ادبى ذوق په خليج كښې ژوندے ساتلے دے. زۀ په دې خپلو كرښو كښې هڅه كوم چې دټولنې دهلوځلو سرسرى جائزه واخلم او په دې هرڅه كښې د اعجازخټك تاند او ځپاند رول څرګندكړم .

مشاعرې كول :

ټولنې ته دا اعزاز حاصل دے چې اولنۍ مشاعره يې په متحده عرب امارات –ُدوبۍ كښې اوكړه او پښتانۀ يې دلته په اول ځل دخپلې ژبې او ادب په نامه راغونډ كړل . دغه سلسله تراوسه پورې دوام لري . اعجازخټك يې دپيل نه تراوسه پورې د نظامت او انتظام لوئې ذمه وارۍ په غاړه لرى او دغه ذمه وارۍ اعجازخټك داسې پوره كوى چې په متحده عرب اماراتوكښې ټول پښتانۀ ددې خبرې ګواهان دى چې په كوم ادبي پروګرام كښې اعجازخټك نۀ وى نوڅۀ نۀ څۀ كمى به خامخا پكښې وى .

پښتونخواه نه شاعران اوادبيان رابلل :

ټولنې دپښتونخواه نه هم خپلو مشرانو شاعرانو ، اديبانو وخت په وخت دوبۍ ته د راتللو تكليف وركړے دے چې دوئ راشي او په متحده عرب امارات كښې ميشته پښتنو سره اووينى او په خپلو افكارو دپښتنو ذهنونو ته رڼا اوبخښى . په دې مشرانوكښې قلندر مومند، ايوب صابر، پرېشان خټك، سعدالله خان حېران، عبدالكريم بريالے، غازى سيال، سليم بنګش ، پرويش شاهين اؤ اسيرمنګل چې دټولنې په دعوت راغلى دى. د دې هرڅۀ په انتظام ، نظامت، دمېلمنو لۀ پاره دشوى بندوبست، دمېلمنو قدرولواو نازولوكښې داعجازصېب منډه تړره او ناسته پاسته دهرچا نه زياته وه .

سيمنارونه كول :

ټولنې دخوشحال بابا، رحمان بابا، عبدالحميدبابا، حمزه بابا او

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاطرآپريدی سيمنارونه کړی دي ، په سيمنارونوآورولې شوې مقالې يې چاپ کړې دي او پښتنو ته يې رسولې دی او ددغوسيمنارونوپه راجوړولو او په کاميابۍ سره سر ته رسولوکښې د اعجاز صېب لوې لاس وۀ، دا هم په متحده عرب امارات کښې پښتنو ته د اعجازخټك بخښنه ده .

دتولنې غړو سره ماښامونو تابيا کول :

ټولنې وخت په وخت دخپلو غړو د زړۀ غښاوي لۀ پاره او دهغوئ دخدماتود اعتراف په توګه ملګرو سره د ماښامونو لړۍ پېل کړه . دغه هم د اعجازخټك آيډيا وه چې هم يې د ملګرو زړۀ غټاوے اوکړو او هم يې ملګری دي ته اوپارول چې په ملګرو ليك اوکړی او دغسې يې د ملګرو پام يې شاعرۍ سره سره نثر ته هم راوګرځولو چې په نتيجه کښې يې دملګرو لۀ خوادقدروړ ليکنې مخې ته راغلې .

مجله چاپول :

ټولنه په نزدو کښې انشاءالله د يوې خپلواکه ادبي مجلې خپرول غواړي او په دې سلسلې کښې تر ډېره حده پرمختګ شوے دے ، تراوسه پورې په دې حقله شوو هلوځلوکښې زمونږ ټولو نه وړاندې اعجازصېب روان دے

فلاحي کارونه :

اعجاز صېب نۀ يوازې په ادبي کارونوکښې ګرندے دے بلکه فلاحی کارونوکښې هم د چا نه پاتې نۀ دے. دپاکستان سوشل سنټر دبۍ د آفس سيکرټری شپ نه واخله تراوسه پورې دغه دخېرښېګړې کارونه خدائے پاك د اعجاز صېب نه آخلی . ددې خبرې ګواهی دلته ټوله پاکستان کميونټی ورکولے شی .

د اعجازصېب شاعري :

داعجازصېب شاعرۍ په حقله زۀ بغېر دځۀ پس وپېش نه دا وئيلے شم چې هغوئې شاعری صرف او صرف د دې دپاره کړې ده چې دپښتو ژبې شاعرانو، اديبانو او د دې ژبې د خواخوږو سره ئې تعلق قائم پاتې شی .اعجازخټك باقاعده شاعری نۀ ده کړې اونۀ شاعرۍ دپاره دومره سنجيده شوے دے لکه پورته ذکرشوو کارونودپاره چې اعجاز صېب څومره سنجيدګی اختيار کړی ده ، په متحده عرب امارات کښې خوپرېږده چې دپښتوادبي چمن ټل لخوا شوې د ړومبی عالمی ادبی کنونشن د پاره ئې پوره دوه مياشتې خپل دوکان بندکړے وۀ. خپل ګاډے يې پوره دوه مياشتې زغلولے وۀ . بل هيڅ کار يې نۀ وو کړے . صرف اوصرف د چندې راغونډولو پسې در په در ګرځېدلے وۀ چې په نتيجه کښې دپښتوادبي کنونشن لۀ پاره لکونه روپۍ راغونډې کړې . د دويم پښتو عالمی ادبی کنونشن دپاره دراقم الحروف او فضل رحيم رحيم سره په درې ورځوکښې څلورشپېتۀ زره روپۍ غونډې کړې او اويې لېږلې . دپښتومينې اعجازصېب دقلم دميدان نه زيات دعمل په ميدان کښې زغلولے دے. اعجازصېب ته خپلې شاعرۍ کم او زيات معلوم دي، که

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور چاته پکښې څۀ کمے ښکاری نوزما په پوړتنوکرښو دې لږ غور اوکړی چې د دغې کمۍ زیاتی سبب خو به د اعجازصېب دغه بېخی مصروفیات نۀ وی ؟ګني نوزۀ چې د اعجاز خټك نظمونه ګورم ، نو ماته په دې نظمونوکښې یو توان او توانائي ښکاری. کۀ چرې اعجاز صېب لږه توجه دې طرف ته هم کړې وے نو نن به اعجاز صېب د نظم په میدان کښې هم خپله ځانګړتیا په خپلو لوستونکو منلې وے . خو د دې هرڅه باو جود اعجازصېب په نظمونوکښې دپښتنو لۀ پاره د سماجی او معاشی انصاف غوښتنه دپښتنو لۀ پاره نېك بختو ورځو شپو ارمان او د پښتنو لۀ پاره د امن او خوشحالئ نه ډك ژوند جوت ښکاری چې د اعجازخټك صېب (دشورشور خاموشۍ) چاپ شی او پښتنو ته اورسی نو دا به د دې خبرې ثبوت وی چې د زړۀ مریض، دشوګر مریض، د بچوپه رزق پسې ورك سپین ږیرے، د خپلې شاعرۍ په کم او زیات خبر اعجازصېب ، دپښتو په مینه کښې یو قدم نور هم مخکښې لاړو .

په درناوی
ممتازآورکزے
صدر
داماراتوپښتوادبې ټولنه مرکزدبئ
دوبۍ ۲۲ مئ ۲۰۱۲ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

داحساس بڅری

د کتاب خپروني مسله ډېره نازکه ، مهمه او د ارزښت وړ نقطه ده ځکه چې ډېر ښهٔ ښهٔ ليکوالان مونږ پېژنو چې خپل وړمبی کتاب چاپ کولو کښې ئې ډېره تادی کړې خوولې وروستو پرې بيا پښېمانه شوی او لهٔ مارکيټه او د ملګرو نه يې بيا د واپس آخستو هڅې کړې او ځنې ليکوالان داسې هم لکه سعيد ګوهر، صديق پسرلے ، شمس القمراندېش،خېرمحمد عارف يا سعدالله خان حېران چې په مناسب وخت يې کتابونه خپارهٔ نهٔ کړل ، د فکروفن نه يې د خپل عصر لوستونکی محرومه پاتې شول . په مطبوعاتوکې رانغلل ، ځيرنې پرې اونه شوې چې لهٔ سوبه يې په خپل وخت ډېر آړخونه په تياروکښې پاتې شول او هغه مقام يې په برخه نهٔ شو کوم يې چې حق ووځکه ترېنه ډېرپه وړاندې لاړل . د ژوند غوښتنې بدلې شوې وې او د نوی کهول ترجيحات نورشول. دې کښې شك نشته چې ښهٔتخليق هرحالت ځان ښکاره کوی خودا هم حقيقت دے چې وختونه غواړی اوبيا دا خبره هم دياد وړده چې د هر وخت دفن خپلې تقاضې وی او خپل ارزښتونه او بيا په وخت نهٔ خپرېدو کښې کهٔ يو طرفته له خپلو نيمګړتياؤ نه تخليقکارخبر نهٔ شی نو بل طرفته د اسلوب او دافکارو د غلا امکانات هم موجود وی چې وروستوترېنه نورې ستونزې راولاړيږی.

ښاغلی تاج انور اعجاز هم چې هر څهٔ وجه وه خو په خپل مناسب وخت يې خپله شعری فنپاره خپره نه کړه . هرڅو کهٔ په دوبئ کښې د پښتوژبې د خدمت په لړ کښې ادبي هلې ځلې کوی خونن به يې ديوتخليقکار په صفت نور هم ادبی قدوقامت لکه دچنار لوړ وے.

ښاغلے تاج انوراعجاز تقريبا ۱۹۷۰ نه تردې دمه ۲۰۱۲ پورې دوه څلوېښت کاله کېږی چې شاعری کوی کهٔ چرې دوی د ۱۹۸۵ نه تر ۱۹۹۰ پورې کتاب خپورکړے وے نو نن به يې دويم څهٔ چې دريم کتاب هم تياروے او په ادبي حلقو کښې به د دهٔ په فن او افکارو له مختلفو آړخونو بحثونه شوی وے . له خپلو خوبئيو او نيمګړتياو نه به خبر وے او اوس هم د مواد په اعتبار دغه مجموعه شورشورخاموشي چې څومره عرصه واخسته ، هغه ضخامت هم نهٔ لری. د دې علت هم دا دے چې کله په يو ډنډ کښې اوبهٔ ولاړې وی نو ناولې شی او چې کله د وتو لاره ومومی نو بيا تازه او نوی اوبهٔ ورته راماتې شی هم دغه مثال د شاعری يعنې د ادب هم دے چې د يو کتاب خپرېدونه وروستود بل تا بيا شروع شی .

ديوڅوتمهيدی خبرونه ورستوچې شورشورخاموشي په موادو نظر زغلوو نو بيا وئيلے شو چې په دې مجموعه کښې په بنيادی توګه دوه ژانرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل او نظم پکارول شوی دي چې دواړه ژانرونه خپل ځان کښې ښوښو نموني لري . فکری حوالې سره انقلاب ، د پښتنې ټولنې ستونزې او مینه يې بنيادی موضوعات دی . په انقلاب يې مزاحمت روايتی دے چې لهجه يې ډېره علاقائي شوې ده چې له کبله يې فکر په هنر دروند ښکاری . غزل يې د خپل وخت په چوکاټ کښې روايتی نۀ دے . په ټوله مجموعه کښې يې خارجی احساسات ، ميلانات او واقعات په اندرونی وارداتو او جذباتو غالب شوی . اندازيې په غزل کښې هم ترډېره حده نظم ته ورنزدې دے. خوکوم وخت کښې چې دغه شاعری شوې دهغه وخت په حواله چې دپښتو په شاعرئ کښې به زياترذکرد ګل و بلبل او د جانان دبې وفايئ وۀ، ښاغلی تاج انوراعجازپه شعوری توګه ځان ترېنه ژغورلے دے اودغزل لهجه ئې دلاچئ لونګ په ځائے د غوڅوشونډو ده چې لوستونکی په دې نتيجه رسوی چې ښاغلے تاج انوراعجاز خپل ټول صلاحيتونه دخپل قام دښېګړې دپاره دبيدارئ په نقطه مرکوزکړی وو چې په ځنګ کښې ترېنه د ژوندانۀ نور حسين او رنګين تصويرونه تت پاتې شوی دی چې د شعوربرخه په کښې د لاشعورپه مقابل کښې زياته په نْظر راځی او د فن په ځائے پکښې مقصديت څرګند ښکاری . دا خبره هم ده چې فن مقصدی هم کېدے شی خو د خارجی چاپېرچل مقصديت کله هم د فن بنيادی ارزښت نه دے پاتے شوے، دفن يوخپل قدر وی چې طويل بحث غواړی خوولې بيا هم ددې مجموعې اهميت ځکه شته دغه د ذوق يا روحانی خوشحالئ لۀ پاره نۀ بلکه فقط دپښتون قام بيدارولو لۀ پاره مختلفو مرحلو نه راتېره شوې ځکه خوددې مجموعې معنوی آړخونه مونږ په تلوسو کښې دآچولو په ځائے نبغ په نبغه د قوم پرستئ‌تحريکونو ته چمتو کوی او د ټولنې د يو ذمه داروګړی شعور رابخښی په دغه حواله څو نمونې :

(نظم ------- احساس)

ملګــرو ! مانـــه دســرور ډکـــې نغمـــې مـــۀ غـــواړئ
مانـــه د وخـــت دنمرودانـــو قصـــيدې مـــۀ غـــواړئ
زۀ د حـــــالاتو کـــــربلا بانـــــدې مـــــاتم کومـــــه
مانــه مــاتم کښــې دخنــدا ډکښــې قيصــې مــۀ غــواړئ

(نظم ------ منزل)

چـــــــې مـــــــې لار تيـــــــارۀ تيـــــــارۀ وی
پکښـــــــــې هـــــــــم وی ګړنګونـــــــــه
شـــــــل زمـــــــونږ دي پښـــــــې لاســـــــونه
داســـــې حـــــال کښـــــې بـــــه ملګـــــرو!
مـــــــونږ اورســـــــو منـــــــزل تـــــــه ؟

ملګـــــرو! زۀ پـــــه داســـــې ښارکښـــــې اوســـــم
لکـــــه د مصـــــر پـــــه بـــــازار کښـــــې اوســـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنـــې ســـرونه مـــې ليــدۀ پـــه نمرخاتـــۀ پرېواتـــۀ
ځنـــې ســـرونه آخـــر غـــوځ شـــو، ورتـــه نـــۀ پرېواتـــۀ

فيصـــــلې زمـــــونږ د کلـــــې چـــــې پـــــردی کـــــړی
دغـــــــه جـــــــــړ زمـــــــــونږ د ټولومســـــــــلو دے

مـونږه پــه سـرۀ اورکښــې ژونـدون لــۀ ډېـر ناکامـه کـوو
طمـــع د ننـــګ چـــې د بـــې حســـه ودۀ قامـــه کـــوو

دکلام لۀ کوټلی مُطالعې څخه وروستو لوستونکی په دې نتيجـه رسـی چې د کلام لهجه او ژبه د نن دورد لهجې او ژبې سره ډېـر توپير لـری، پخواه به دشعری صنعتونو (صنائعو بدائعو) استعمال په بيل ډول کېدۀ او د ننني دور دشـعرژبه تخيلـی او مکمـل اسـتعاراتی ده . دې مجمـوعې کښــې کـۀ هرڅـو د شعری ترکيبونـو استعمال کم دے خومجموعی طورسره يې په لفظونـو کښـې فکـری صـداقت ئـې غزونـې کـوی، د جذبې شـدت او د احساسـاتو اظهارکښـې اعتدالی امتزاج په مناسب ډول خپلوکښې غاړه غړې شوی او په لاچې کښـې د ښاغلی سعدالله خان حېران د فکری مکتب روښانه مستقبل لـۀ پـاره د پښتون قام بيدارولو ښۀ هڅه ده خوجزوی طور باندې فکری سطح باندې پکار ده چې ننـی پښتون ليکوال ته چې لږ سوچ وکړی چې پښتون قام بې حسـه دے نـه روړ نـا هرګزداسې نۀ ده پښتون قام ته ليډارانو کړی څۀ دی رښتيا دا دی چې زمونږ قام بې حسـه نـۀ بلکـه ننګيالـے دے ، دغسې د جمهوريت نظم کښې د اختلاف ګنجائش شته دے خو بيا هم پردې مجموعه کښې ډېرفني نمګړتيـا بـاوجود زۀ دا خبره په وثوق سره کوم چې ښاغلې تاج انور اعجاز هم په غزل او هم پـه نظم کښې نۀ خو د چا تقليد کړے دے او نـۀ يې د چاپـه پل باندې پل ايښـے دے ، هرڅۀ چې دی د خپل کلام پېژندګلی يې خپله ده .

خالدپښتون
۱۸ اپريل ۲۰۱۲ء
کوهاټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعتراف

چرته زهٔ ، چرته شاعري لکه وریژې اؤ د منجا زامن ،هم داسې قصه زما دشعروادب ده. دا هرڅهٔ اتفاقاً شوی . زمونږ پوره کورنۍ کښې هيڅ داسې يو مشر نهٔ دې تېر شوے چې هغوی په دې جرم ککړشوی وی . زمادومره يادېږی چې زمونږ يو ماما صديق چې يو سماجي انسان وهٔ، هغوی به ماته په وړيکتوب کښې فی البديه شعرونه وئيل ، کېدے شی چې د هغې اثرلاندې ما هم په شعرونه شخوند وهل شروع کړی وي ، لږ چې د ځوانۍ عمرته اورسيدم يعنې هغه وخت په لسم جماعت کښې طالبعلم وم چې زمونږ استاد محترم سعدالله خان حيران رابانديې په زور دشاعرۍ ستر مات کړو اؤ داسې چې په کال ۱۹۶۹کښې د ګلستان پښتوادب لاچۍ د اهتمام لاندې طرحي مشاعره ټاکلې شوې وه ، زهٔ اؤ زما همځولي شاعران پکښې هم بللے شوي وو، ما هم پکښې خپل مات ګوډ غزل پېش کړو، زمادومره حوصله افزائي اوشوه چې هغه ورځ ده اؤ دا نن ورځ ده چې کهٔ خپله کهٔ هيڅ شعروادب په الف ب پوهې نهٔ شوم خو مشاعرې اؤ ښوښو شاعرانو سره مې ناسته پاسته تراوسه پورې جاري اؤ ساری ده. يو ملګري راته وې چې ستا دپاره ما دوائي راوړي ده کېدے شي چې دا مشاعرو نه قلار شې ، ټول عمر دې په دوخوشو کارونوکښې تېر شو. ماورته وې چې زما دا بيماري ډېره زړه شوې ده، کېدے شي چې ستا په دې دوائي زما شمر اونهٔ شي . رښتيا خبره دا ده کومې پښتو زهٔ په ټولې ادبي نړۍ پيژندلے يم اؤ دومره به ما پښتودپاره څهٔ نهٔ وي کړي لکه څومره چې زهٔ خپلې پښتو شته من کړے يم ګنې پکار خو دا وو چې په دوه څلوېښت کاله کښې ما ډېر څهٔ ليکلے اؤ پښتو ته جولۍ کښې آچولے وے خو زهٔ دا اعتراف کوم چې زهٔ دخپلې پښتو يو غټ مجرم يم اؤ دومره مودي پس ايله بيله يو دخپلې ماتې ګوډې شاعرۍ مجموعه وړاندې کوم اؤ هغه هم د يوډېر مخلص ملګري بلکې د يو وروور په ډېره ټينګه وينا دا مجموعه وړاندې کوم ګنې زما هډو دا خيال نهٔ وهٔ چې زهٔ به هم چرته په ژوندکښې دا څهٔ چاپ کړم . الله تعالی دې زما دغه وروور ته لوې اجرورکړي چې زما شاعري يې د چاپ جوګه اوګڼله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دګــران مشــر م، ر، شــفق صــېب، زمــا دتــورو څنويــار ســعادت سحرصيب، زما غار يار بشير احمد بشير، ، دمسافرۍ دڅوند د تودو سړو ملګري اؤزيرك انسان ممتازآوركزئي صېب اؤ زما دبې مخه بې ستړه نقاد ملګري خالد پښتون دليكونو چې زما كلام يې ادبي دنيا ته رسولو ناكام اوكړو، ډېر زيات ممنون يم ګنې چرته زۀ اؤ چرته دا شعرونه چاپ كول داسې ناممكن غوندې كار وۀ خو دا هرڅۀ چې دي، يوزما يو داسې كوشش دے چې هيڅ داد نۀ غواړم خوبس دومره چې كېدے شي چې زما كلام څوك اوګوري نو دخپل كلام چاپ كولو هڅه به ضروراوكړي اؤ دا به زما دپاره يو لوئې داد وی .

په درناوي
خاوري اعجازخټك دوبۍ
۷ جولائي ۲۰۱۲ء

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنت

۱۹۷۶ء

زړۀ راتــه وې راځــه ددې دنیــا جنــت تــه لاړ شــو
هلتـــــه د خپلـــو ارمـــــانونو ارمـــــان اوریـــــــــــــــــږوو

مــا وې چــې تــا ددې دنیــا جنــت لیــدلے دے څــۀ؟
وې چــې جنــت څــۀ وی؟ پــه خپلــه خوښــه ژونــدتېرول

مــا وې چــې دا جنــت بــه چرتــه وی راوئــې ښــایه
وې چــې راځــه چــې درتــه لارې د جنــت اوښــایم

زۀ پــه مــزه مــزه روان شــوم د جنــت پــه لــوری
څــۀ ګــورم لارکښــې مــې یــوه لــوږه غونــډی اولیــده

مــا وې چــې داغونــډی دڅــۀ ده دومــره دنګــه لــوړه
وې چــې هــم دې غونــډی دلانــدې جنتیــان اوســېږی

مــا وې چــې دغــه خلــق دې جنــت تــه څنګــه راغلــل
نومانـــه خپـــل پـــه غوږکښـــې داســـې ګنګوســـه اوکړلـــه

وې د ضـــــمیرلوږې غونـــــډی نـــــه غورځېـــــدلی اول
پـــه پټــو ســترګو دې جنــت تــه رســېدلی دی بیــا

د ژونــد بــازې هــم دغــو خلقــو همېشــه ګټلــې
دا بـــې ضـــمیره خلـــق ځکـــه جنتیـــان یـــادېږی

دوئ تــه روا او نــاروا ګــوره یــو شــان ښــکارېږی
دوئ تـــه والله کـــه بـــل انســـان خـــو څـــۀ انســـان ښـــکارېږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بـل پـه غوښـو ښاربـۀ شـوی، غرمبېـدلی دی ډېـر
دا پـــه شـــرابو لمبېـــدلی، پرســـېدلی دی ډېـــر

تـۀ هم کـه غـواړې چـې ددې دنیـا جنـت تـه راشـې
نـو د ضـمیر لـوړې غونـډې نـه ځان ګـوزار کـړه اول
تـۀ بـه پـه خپلـه دې جنـت تـه بـې منتـه راشـې
وخـــت بـــه دې خپلـــه جنتـــی ددې دنیـــا اومنـــی

تاتـــه بـــه خلـــق پـــه هـــره لاره ســـلامونه کـــوی
ستا پـه هـر ځـاے بـه خلـق ډېـر ډېـر عزتونـه کـوی

تـا تـه بـه خلـق بیـا ووټونـه ښـۀ پـه جـار درکـوی
هـــر حکومـــت بـــه تاتـــه خپلـــه اقتـــدار درکـــوی

تـــۀ بـــه پـــه خپلـــه جنتـــی ددې دنیـــا یـــادیږې
او پـس لـه مرګـه ښـۀ سـړے بـه پـه دنیـا یـادیږی

سـتا وروسـتو مخکښـې قطارونـه د مـوټرو بـه وی
ســـتا حفاظـــت تـــه اهتمـــام د برېتـــورو بـــه وی

مـــا چـــې د زړۀ دغـــه رنګینـــه قصـــه واورېدلـــه
مـــا وې چـــې اے زمـــا ســـاده زړګیـــه! اوغولیـــدې

دغـه چـې تـا وتـه جنـت ښـکاری، جنـت خـو نـۀ دے
دلتـه خـو یـو انسـان آقـا، نـور غلامـان دی پکښـې

ورځـه ورځـه دغـه جنـت دې هغـه چاتـه یوسـه
چـې د ضـمیر پـه بـدل داسـې جنتونـه غـواړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمــا جنــت د هــر انســـان د خپلــواکۍ نــوم دے
دې تــا جنــت د يــو انســـان د غلامـــۍ نــوم دے

زمــا جنــت خــو د يــو بــل نــه زارېــدلو نــوم دے
دې تــا جنــت د يــو انســـان د پرزولــو نــوم دے

مــا چــې لــه خدايــه کــوم جنــت غوښــتے آدا خــو نــۀ دے

دغـــه جنـــت دې هغـــه چاتـــه يوســـه
چـــې د ضـــمير پـــه بـــدل داســـې جنتونـــه غـــواړی

۲۰ اګست ۱۹۹۰ء دوبۍ

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

احساس

ماته د وخت ختلی نمر ته تیتېدل نهٔ راځی
ما ته دعشق اودمستئ نه ډک غزل نهٔ راځی
زهٔ د اولس په غم لړلی مرثیې لیکمه
دې نه سېوا راته په بل څهٔ څهٔ لیکل نهٔ راځی

ملګرو! ما نه د سرور ډکې نغمې مهٔ غواړئ
ما نه د وخت د نمرودانو قصیدې مهٔ غواړئ
زهٔ د حالاتو کربلا باندې ماتم کومه
مانه ماتم کښې دخنداډکې قصې مهٔ غواړئ

منم چې ستاسو زړهٔ رنګین رنګین شعرونه غواړی
ماته خولې خولې مزدوردکراچئ مخکښې شی
وایم چې تاسو ته مې شونډې زلفې اوستائیلې
راته بدحال د خپل اولس د بې وسئ مخکښې شی

داوچې شونډې چې وختونوترې خنداوړې ده
دخواراولس دشونډوکومې رنګینئ اوستایم
ملګرو! وایئ چې مستئ او که ماتم اوستایم
تاسوخوشحال کړم اوکهٔ خپلې بې وسئ اوستایم

یو خوا بربنډ، لغړ بچی دخوار مزدور وینمه
بل خواغټان نشوکښې مست مخمورمخمورو وینمه
خدائیګو ترې سترګې زهٔ په بل خوا اړولې نهٔ شم
چې د وخت ژرنده کښې دل شوې خپل جمهور وینمه

وایم چې تندر شوې، اسمان نه پرې راپرېوتلې
چا چې زما د اولس شونډو نه خندا وړېده
وایم چې اورشوې، ورته چغه دغیرت جوړه شوې
چا چې زمونږ خوارو جونګړو نه رڼا وړېده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زۀ یوشــاعریمه چــې چرتــه ځــوک ســلګۍ اووهــی
زمــا پــه زړه کښــې د آهونــو د نــدوکارجوړ شــی
وخــت چــې د چــا د ارمــانونو مــری اوخرپــوی
ورســره ســم زماپــه زړۀ کښــې ویــر ناتــار جــوړ شــی

زمــا شــاعری ده، د اولــس د ســوکالۍ لــۀ پــاره
زۀ خــو لیکــل کــوم د ژونــد د خوشــحالۍ لــۀ پــاره
زۀ خپــل غــزل تــه چرتــه ډمــه ګــډولے نــۀ شــم
نــۀ شــم کــولے شــاعری د خرمســتۍ لــۀ پــاره

۱۹۷۶ء لاچۍ

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــکل

د ښائيســـــت او د ښــــکلا پــــه کلــــو ګــــرځم
پکښــــــــې مينــــــه او وفاګـــــــانې لټومــــــه
رنګينــی چــې د نظــر کچکــول کښــې راوړم
تصـــــويرونه تــــرې د ښـــــکلی جوړومـــــه
تخيــل چــې زمــا مســت شــی نــو اوخانــدم
ځــــــان ســــــره ټولــــــه دنيــــــا اوخاندومــــــه
داســې وخــت کښــې مــې احســاس راولړزيږی
څـــو شـــعرونه پـــرې د ســـوی زړۀ ليکمـــه

کلــه کلــه چــې د ژونــد بــازار تــه لاړ شــم
لــــوټ پــــه بيعــــه انســــانان پکښــــې خرڅيـــږی
مـــا ســـودا د خپـــل ضـــمير پکښـــې کولـــه
وې چـــــې دا دلتــــه پربمانـــــه ملاويـــــږی
نوراســتون شــوم خپــل تنــدی تــه مــې ټــق ورکــړو
مــا وې دلتــه کښــې خــو مــړه خلــق اوســيږی
ســـــړيتوب نـــــه دلتـــــه خلقـــــو لاس ويـــــنځلے
بـــس چـــړې د ظلـــم يـــو پـــه بـــل ګزيـــږی

بيــا راوان شــم، د احســاس پــه نيلــی ســور شــم
وردننـــــه پـــــه ســـــپين کـــــور شـــــم د پړانګـــــانو
مـــا وې خبـــر د امـــن غواړمـــه لـــۀ تاســـو
اے د امـــــــن دعـــــــوه ګيــــــرو انســـــــانانو
فلســـطين او پـــه کشـــمير کښـــې چرتـــه اورئ
دا بـــــې وســـــه شـــــان ســـــلګۍ د مظلومـــــانو

د غيـــرت کـــور مـــو کابـــل شـــو لـــوټې لـــوټې
ککـــــــرۍ پکښــــــې الـــــــوځی د ځوانـــــــانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې نوا بيا د قامونو کور ته لاړم
ما وې امن پسې دلته يم راغلے
خو افسوس هلته قصه څۀ اپوټه وه
هر کمزورے وۀ لېوانو پرزولے
دلته مور د امن مړه خو لا پخوا وه
دا لا چا وې چې مظلوم دے چا ژړلے
د کمزورو دلته حق د ژوندون نشته
د ژوندون حق يې هيچا نۀ دے منلے
سوداګانې د يو بل پکښې کېدلې
دا قصې مې هلته ډېرې اورېدلې

نو بيا راغلم خپلې خړې پښتونخوا ته
ما وې ځان کۀ په دنيا پېژندل غواړئ
نو راويښ شئ ګنې وخت به داسې راشي
هيڅ به نۀ شئ کۀ بيا ډېر څۀ کول غواړئ
حق غوښتے نۀ شي په زور اخستے کېږي
نو راپاځئ کۀ خپل ځان مو ګټل غواړئ
ګورئ نه چې د برلين دېوال راپرېوت
نور به څۀ نمونه تاسو ليدل غواړئ
دکوريا خلق هم ګوره يو ځاے کېږي
د تړون رسۍ به کله نيول کېږي

د نړۍ د واقعاتو سبق واخلئ
دا ترڅو به تاسو خپله کښې جنګېږئ
هر بابا درته ويلي دا صفا دي
کۀ ويښ نۀ شوئ پښتنو! ګوره ورکېږئ

آګست ۱۹۹۰ ء دوبۍ

.....✱✱✱.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شپونکی سندره

ځنو واورېده کانړهٔ شو
ځني پوه پرېږي هډو نهٔ شو
لر او بر کښي آورېدے شوه
د شپونکی د خلې سندره
چې چا واورېده کنهٔ؟

وې چې خدا ے پاک پيدا کړی
په خپل فضل پښتانهٔ دی
ګران په ما چې لهٔ هر څهٔ دی
د مودو راسې ودهٔ دی
بس هم دا راوېښوومه
لپونی د خلې خبرې
چې چا واورېدې کنهٔ؟

تر آتهٔ سوه کالونو
چې يې راج کړلو په زړونو
د پښتون په نوم تر عمره
يادولو تاريخونو
هغه قام راپاروومه
ورته ځان وريادومه
د شپونکی د خلې سندره
چې چا واورېده کنهٔ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپـــــل زوره خبــــــر نـــــــهٔ دی
ګنــــــې نــــهٔ دی دومــــــره مــــړی
ښـــــهٔ ســــــاده دی ښــــــهٔ ســــپین زړی
دا څـــــــوک نـــــهٔ غــــــواړی هیڅکلـــــــه
چـــــې دې ویښ شــــــــی دا وګــــــړی
دنیـــــــا اوختــــــــه ســـــــپوږمۍ تــــــه
دوئ پـــــه خپلــــه کښــــې اختــــــه دی
وې چــــې دوئ بـــــس پوهــــه وومــــــه
ســـــــــریتوب ورتــــــــه ښــــــــایمه
د شــــــــپونکی د خلـــــــې ســـــــندره
چــــــې چـــــا واورېـــــــده کنـــــهٔ؟

چـــــا چــــې واورېــــــده روان شـــــو
نـــــهٔ پــــه ځــــان نـــهٔ پــــه جهـــان شــو
ځنـــــو وې چــــــې کـــــــافران شــــــو
مـــــــا وې ښـــــهٔ مســـــــلمانان شـــــو
د ایمـــــــــان خاونـــــــــدانان شــــــــو
خــــــو نـــــهٔ دا یـــــې چــــــرې اووې
د جنــــــــت ټېکــــــــه داران شــــــــو
نــــــهٔ یــــــې دا خبـــــــره اوکــــــړه
چــــــې اســـــــلام تــــــه خطـــــــره ده
بـــــــس همدغـــــــه څــــــو کســــــانو
د شــــــــپونکی د خلـــــــې ســـــــندره

دا ســــــــــندره تــــــــل وئیلـــــــــه
خپلــــــــــواکی د خپلـــــــــو خلقـــــــــو
مــــــونږ پـــــه خپلـــــه خــــاوره غـــــواړو
دا وطـــــــن مـــــــو پـــــــلار نیکونـــــــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــــه ســــــرو ويـنــــــو دے ګــــــتلے
نـــــن پـــــــرې ګېـــــــده راچـــــــولې
څــــــو پړانګـــــــانو څــــــو لېوانـــــــو
نـــــو مـــــــونږ دا نــــــۀ شـــــو زغملـــــــے
چــــــــې بـــــــه دوئ ټېکـــــــــداران وى
پکښــــــــې مــــــونږه بـــــه خـــــــواران وو
بـــــس هــــــم دا نــــــۀ شـــــو کـــــولے
ځــــان تــــــه حــــق غـــــواړو پــــــه نـــــره
خـــــــــو يـــــــــوه خبـــــــــره واورئ
کــــــۀ يــــو ځـــــان نــــــه شـــــو ملګـــــرو
لاس بــــــــــــــــه مـــــــــــــــــروړو
بيــــــــــــــا بـــــــــــــه ژاړو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

زۀ او تۀ

تۀ دې ورځ په ورځ غټېږې، زۀ چې خوار يم لا دې خوارشم
تۀ خووينې دخپل قام څښتې، زۀ دې هسې ګنهګار کړم
دا لا څرنګې انصاف دے، داسې ولې اخر کېږى
زۀ په دې خاوره پيدا يم، ولې بيا دې هم غدار شم

ستا بچې دې سبق وائې، په لندن او امريکې کښې
او زما بچې لګيا دى، څپر لاندې مدرسې کښې
ستابچى چې دلته راشى، پاتې کېږى به بنګلې کښې
او زما بچې به ناست وى، څوکيدار يې دروازې کښې

دا لا څرنګې قصه ده، چې لنډيږى نۀ اوږدېږى
دا څۀ داسې ماشوره ده، چې ورانېږى نۀ سميږى
د مغرب خبرې دلته په مشرق کښې چې چلېږى
دا زما نېستى به دلته، خدائيګو کله نه غوڅيږى
دا تۀ تۀ يې او زۀ زۀ يم، دا قصه چې ختمه نۀ وى
دا د ځان ځانى خبرو دبدبه چې ختمه نۀ وى
د زورګيرو په دې زمکه، دبدبه چې ختمه نۀ وى
ستا په سر کښې دا زما د سر سودا چې ختمه نۀوى

ستا به سر ته خطره وى، همېشه به زۀ په دار ووم
ستا خوبونه به حرام وى، زۀ به هم په هاے ناتار ووم
تۀ به دغسې څربېږې، زۀ به هم دغسې نادار ووم
دغه زمکه زما مور ده، زۀ به تل ورځنې ځار ووم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دازمـــــا او ســــــتا خبــــره د آقــــا او د غــــلام ده
تــهٔ هــوس یــې پــه مــخ کــړې، ســتا مقصــد عــېش و ارام دے
ســتا بــه لاس کېنــې چــې زهٔ ویــنم، د غریــب د وینــو جــام دے
ماتـــه ژونـــدزماپکار دے، دا زمــا د ژونـــد ناکـــام دے

چــې لنــدن او امریکــې کښــې تــهٔ زمــا ســودا کــوے شــې
څنګـه ژونـد بـه بیـا لـهٔ مانـه پـه دې مځکـه تېـروے شـې
زهٔ به مینه ټول په ټول شم، که تـه داسـې هم کـوے شـې
خپلــواکی د پــلار پــه وینــو کــهٔ ګــټلے راکــوے شــې

تــهٔ مــې ســر ټیټــول غــوړې، داســې کلــه زهٔ کــوے شــم
مــا کــهٔ تــهٔ آخســتل غــواړې، نــو زهٔ کلــه خرڅېدے شم
کــهٔ تــهٔ مــا خپلــول غــواړې، نــو زهٔ مینــه درکــوے شــم
کـــهٔ جنـــت جـــوړول غـــواړې، نـــو زهٔ مینـــه درکـــوے شـــم

دلتـــه ســـر د یـــو انســـان دے، هلتـــه تـــا جـــوړ کـــړے دار دے
تـــا جـــوړ کـــړے لا زمـــونږه پـــه ســـرونو اقتـــدار دے
خـو کـهٔ وطـن جـوړول غـواړې، دا وطـن بـه ټـول جنـت شـی
زهٔ او تـهٔ بـه جنتـی شـو، پـه نصـیب بـه مـو راحـت شـی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه او وطن

مـــا بـــه تـــرخ کښـــې کتابونـــه وو نیـــولی
پـــاس پـــه بـــام یـــوه جینـــۍ بـــه وه ختلـــې
زهٔ چـې تلـم پـه کومـه لار بـه مدرسـې تـه
دې خنـدل بـه راتـه پـټ پـټ غلـې غلـې
مـا بـه وې چـې لا وړه ئـې نـهٔ پـوهیږې
زمـا لار کښـې یـهٔ جینـۍ! څلـه اودرېـږې

دې بـه هـره ورځ پـه ګټـو زهٔ ویشـتلم
دې بـه خامخـا مـدام داسـې چېـړلم
د دنیـا او مافیهـا نـه نـاخبره
دې بـه ماتـه زهٔ بـه دې تـهٔ خندېـدلم
مـا وې هسـې نـهٔ خبـره دا د نیـا شـی
دغـه خلـق بـه دښـمن زمـا او سـتا شـی
دې بـه وې چـې زه لـیلا تـهٔ مـې مجنـون یـې
زمـا زړهٔ او زمـا، ځـان زمـا ژونـدون یـې
دې وې زهٔ کـهٔ څـهٔ پـروا ددې دنیـا کـړم
بـس یـو تـهٔ، زمـا د سـوی زړهٔ سـکون یـې
زهٔ پـه دې او دا پـه مـا بـه نازېدلـه
هـیڅ پـه سـود او زیـان د ځـان نـه پوهېدلـه

دا جینـۍ چـې ورو پـه ورو رالوئېدلـه
چـم ګاونـډ کښـې ډېـرو خلقـو اوغوښـتله

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې زمـا نـه يې څـوک خـوښ پـه دنيـا نـۀ وو
مــا هــم ځکــه دا پــه مينــه اوکوئېدلــه

نــو روان د ژونــد پــه لار غــاړه غــړی شــو
خپــل خپلــوان مــو د وادۀ، پــه تيــاری شــو

د وادۀ نېټــه مــو راغلــه، رانــزدې شــوه
آخــر نــاوې شــوه، ډولــۍ کښــې کښېناســتله
مــور او پــلار پــه دعاګــانو دا رخصــت کــړه
پــه ســندرو کښــې همزولــو اوســتائيله
پــه جــامو کښــې نــن دا کلــه ځائېدلــه
سرې ډولـۍ کښـې زمـونږ کـور تـه چې راتللـه

پــه حجــره کښــې درزاهــار وۀ، د ډولونــو
يــو بــاران وو نــن پــه مــا د ســرو ګلونــو
چــې يــو غــږ شــو هلتــه شــابه زلمــو پــاڅئ
ضــــرورت دے نــــن وطــــن تــــه د ســــرونو
ګنــې هســې هــم بــې نومــه بــې نشــان يــئ
پـه تـاريخ کښـې کـه يـاد شـوی سـربازان يـې

مـا وې نـن مـې چـې وطـن تـه ضـرورت دے
دا يــم وراغلــم چــې زه ورنــه قربــان شــم
مـا وې نـن مـې پـه وطـن شـوے يلغـار دے
کـۀ دا اونکـړم نـو ورک بـه لـۀ جهـان شـم
مـا وې مينـه، وينـه دواړه بـه تـرې ځـار کـړم
غـاښ بـه مـات د هـر غلـيم د هـر غـدار کـړم

دوبۍ ۱۹۷۴

.....✱✱✱.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما وطن

چې پرون وه، هغه نن دے
هغه ملک ، هغه وطن دے

هر چا اوخوړو کۀ هر څو
ولې بیا هم ډېر شته من دے

د اسلام په نوم جوړ شوے
پکښې زور دے د خدایانو

زما هېر برکت شاه شی
دا چې اوخوړو پړانګانو

زما لاس کښې چې ټوپک دے
او د امن کړم غوښتنه

مېړتون باندې چا کړې
د لړم د سر ساتنه

دا خو داسې رنګ قصه ده
چې مجنون یم لیلا غواړم

داسې حال کښې زۀ ملګرو
د وطن سندرې وایم

۴۱ اګست ۲۰۰۰

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنه مېرمن

چــې یــــادېږي همتناکــــه، حیاناکــــه، مینــــه ناکــــه
پښــتنې غونــدې بــه ښــځه پــه دنیــا کښــې څــوک پیــدا کــه

شــی د غوا غوجل نـه سترې، پـه کټوی کړی لاس ورپـورې
د روټـو ټبـا کـړي سمه، بیـا تنـور سـره بـه ئـې ګـورې
یوخــواکړې، بــل خواپشــې، اے میراتــه شــې اے کــورې
اے آختــه پــه نـوې رنـځ شـې، کـړې بچـو تـه ستغې سـپورې
د سـحر نـه تـر ماښـامه، کـوی داسـې چـارې نـورې
پــه دنیــا کښــې چرتــه وی بــه داســې بلــه زورناکــه
چــې ســتائینه دعظمــت یــې پــه داخــوی تولــه دنیــا کــه
دکچــه خښــتو پــه کــور کښــې دا د حســن شــهزادګۍ وی
د حیــا پــه لوپټــه کښــې یــوه ښــکلې ښــاپیرۍ وی
داپــه کورکښــې راحصــاره لکــه بنــده چــې هوســۍ وی
هــیڅ پــه خونــد د ژوندانــهٔ کــه پــوهې دا د زنــدګۍ وی
دپښــــتون دکورمیرمنــــه، دخاونــــد د پښــــو خپلــــۍ وی
دا مظلومــه حقیقــت کښــې یــو نامــه د بنــدګۍ وی
کـهٔ هـر څـو ډېـره زورېږي، دا نـهٔ اُف کـوی نـهٔ اه کـه
پــه دنیــا کښــې چرتــه وی بــه داســې بلــه همتناکــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې خاوند يې غرۀ نه راشی، ورته داسې دا خندا که
بيا جاجوس په منډه راوړي ، ورته دا ډکه پياله که
ستومانی د ټولې ورځې په يو دم ئې دا فنا که
تبر، لور ورنه سنبال کړی، ډکه دا ورته پياله که
دا رنګ مينه، خدمتونه د خاوند هميشه دا که
په دنيا کښې چرته وی به داسې بله همتناکه

دا يې لاس وپښې چاپې کړی، ترهغې چې دا ښه دمه شی
دپښتون دکور مېرمنې، زړۀ بيا هغې وختې ښه شی
.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعلان

د ســـــحر نــــه تـــــر ماښــــامه
شـــــپه او ورځـــــې بـــه لګیـــــا وی
کرونـــــــدې او اوبــــهٔ خــــور بـــــه
دهٔ پـــــــــــه وچ اوکړســــــــــېدلی
وجــــــــود هـــــــره ورځ کولـــــــو

دا ســــپین ږیــــرے هــــر ســـحر بـــه
لــــــهٔ خپـــــل کــــوره راوتلـــــو
چـــــې ماښــــام بــــه کـــور تــــه لاړو
چرتــــه ســــېر نـــیم وړهٔ بچـــو تـــه
پــــه خیـــرن څــــادر کښـــې یـــوړو

خـــــدامے بچـــــی وو ډېــــر ورکـــــړی
ژونـــــد یـــــې څـــــهٔ وهٔ یـــو دوزخ وهٔ
پکښــــــــې دا بـــــــه ســــــوزېدلو

پــــه دلـــو دلـــو غـــنم بـــه
د خــــان کـــــور تـــــه یــــې لیږلـــــو
خـــو ددهٔ پـــه خــوار قســـمت کښـــې
یـــــو چپــــــه وچـــــــه ډوډۍ وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ورځ سحر وختي چې
کله دا راپاڅېدلو
شهزادګۍ د ژوندانۀ ترې
لرې لاړه هغه ځاے ته
چې ترې بيرته هغه ځاے نه
هيڅوک بيا نۀ دی راغلی

نو ملا صيب د جماعت نه
دا اعلان اوکړو ملګرو!
چې د برکلي خانانو
هغه خوار غريب نوکر يې
ماسپښين لمانځۀ نه وروستو
ددۀ خوار به جنازه وی
دا به خاورو ته سپارے شی

جنازه چې د سپين ګل کاکا
لۀ خپل کوره راوتله
خپلو لوڼو او ځامنو
ورته سقاط کښې خپلې اوښکې
تويولې او ليږلې

دا د هغه چا نوکر وۀ
چې په کور کښې هره شپه به
خرمستی دی چې کېدلې
خو د دۀ خوارو بچو ته
سپورې ستغې او ديکې وې

هغه کور د لوئ خان وۀ
هلته تل شراب کباب وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغـــــــه کـــــــور د يـــــــو غريـــــــب وۀ
دلتـــــــه لـــــــوړه، دلتـــــــه تنـــــــده

د غريـــــب ســـــړی پـــــه کـــــور کښـــــې
وچ ســـــوکړک تشـــــې شـــــوملې وې
ډېـــــر ځـــــامن او ډېـــــرې لونـــــه
دا يـــــې لويـــــه ســـــرمايه وه

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا څوک دے؟

پــــــــــــــــه زړو لارو روان دے
عجیبـــــــه غونـــــــدې انســـــان دے

نـــــهٔ خبـــــر لـــــهٔ خپلـــــه ځانـــــه
نـــــهٔ خبـــــر لـــــهٔ دې جهـــــان دے

دا چـــــې چرتـــــه ګټـــــه ګـــــوری
نـــــو خـــــتلے تـــــر اســـــمان دے

کـــــهٔ یـــــې هلتـــــه کـــــار اونـــــهٔ شـــــو
بیـــــا پـــــه بـــــل خـــــوا دا روان دے

وروســـــتو مخکښـــــې هـــــیڅ نـــــهٔ ګـــــوری
نـــــهٔ پـــــه ســـــود او نـــــهٔ پـــــه زیـــــان دے

کـــــهٔ تـــــا غـــــوړه ګوتـــــه ورکـــــړه
نـــــو بیـــــا تـــــا ځنـــــې قربـــــان دے

څـــــهٔ چـــــې زړهٔ ورتـــــه اووائـــــی
هغـــــه کـــــار پســـــې روان دے

زړور دے خـــــو بیـــــا ولـــــې؟
د ورور مـــــرګ ورتـــــه اســـــان دے

پـــــه ترخـــــې دا نـــــهٔ پـــــوهیږی
خـــــوئ یـــــې دا رنـــــګ څـــــهٔ بـــــل شـــــان دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خبرو دے که پوهه کړې
نو بیا سخت لکه سندان دے

خو افسوس چې نۀ پوهېږی
بس یو دا پکښې نقصان دے

ګنې عقل، فکر ډېر هم
خداے ورکړے ښۀ پرېمان دے

دا په خپله ځان ته سپر دے
ددۀ بل شانې ګزران دے

ددۀ چرت نه خرابېږی
څوک سپوږمۍ ته کۀ روان دے

دا چې اورسی پنجاب ته
بیا یاد شوے دا په خان دے

کۀ دا لاړ شی کراچۍ ته
خلق وائی چې پټان دے

دا په خپله هرڅۀ، هرڅۀ
دا په ما باندې ډېر ګران دے

چې زما د قام زلمے دے
زما روح دے، زما ځان دے

.....✱✱✱.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

آزادي

هغـه ازادي چې مونږ په سرو وينو ګټلې ده
تش د زنده باد په نعرو مونږه تل پاللې ده

هغـه ازادي چې ماوې جوړ د امن كور بـه كـړم
هغه مې لـهٔ سره نه ليدلې، نه موندلې ده

هغـه ازادي چې مونږ د سر په بدل غوښتې ده
هغه اقتدار دپاره مونږ نيمه بائيللې ده

هغـه ازادي چې خوشحالي اوسوكالي راوړي
هغه هره ورځې هره شپه مونږه ژړلې ده

هغـه ازادي چې د اغيارو منت باره ده
هغـه خو نن ځكـه دم ختلې، ساه راښكلې ده

هغـه ازادي چې دشپونكي د خلې سندره شي
هغـه د خيبر په دنګو غرو كښې غلې غلې ده

هغـه ازادي چې مونږ تـه زيرے د سحر راوړي
هغـه تورو شپو كښې د حالاتو مونږ ليدلې ده

هغـه ازادي چې مونږ يې غواړو ولې نـهٔ راځي
هغـه بيا لـهٔ سره د سرونو قربانۍ غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ازادي چې مونږ يو موټے، يوه خلۀ کړي تول
هغه ښۀ په زوره ترانه د افغاني غواړی

هغه ازادي چې تول وطن پري مينه مينه شي
هغه د اعجاز غوندې سرتېره ليوني غواړی

۱۴ اګست ۱۹۹۷ دوبۍ

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

منزل

چــــې مــــې لار تيــــارهٔ تيــــارهٔ وی
پکښــــــې هــــــم وی کړنګونــــــه

شــــل زمــــونږ وی پښــــې لاســــونه
او پــــه ســــترګو هــــم ړانــــدهٔ وو

دا ســــې حــــال کښــــې بــــه ملګــــرو!
مــــونږه اورســــو منــــزل تــــه

کــــهٔ زمــــونږه دغــــه حــــال وی
دا خــــو دوه پنځــــوس کالونــــه

داســــې زرکالــــه کــــهٔ تېــــر شــــی
مــــونږ بــــه وايــــو چــــې روان يــــو

خپــــل منــــزل تــــه بــــه رســــيږو
ولــــې دا بــــه زمــــونږ خيــــال وی

حقيقــــت کښــــې بــــه ملګــــرو!
دا بــــه تــــش د خــــوب ليــــدهٔ وی

هغــــه ملــــک چــــې مــــونږ ګــــټلے
پــــه يــــو نــــوم د ديــــن اســــلام وهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ پرې داسې کانې اوکړې
جماعتونه مو مورچې شوې

او کورونه مقبرې شوې
مونږ يو بل ته نېغې توپې

تل د کفر دی نیولې
نه پاخه مسلمانان شو

نه خو پوخ زما ایمان شو
داسې حال کښې به ملګرو!

څنګه یو موټے او یو ځان شو
تش د خلې په ډزو ډوزو

که پاخه مسلمانان شو
چې هر کس پکښې لیډر دے

د هر چا خپله پارټی وي
هر یو ځان له پکښې سپر دے

دا به څومره ځانی وی
دا سې حال کښې به ملګرو!
مونږه اورسو منزل ته

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

مولانا استاذُنا عبدالمنان عبيد دويم ماذون صيب

د لاچۍ

يادګيرنه:-

د سيني خټکو روحاني، علمی شخصيت **مولانا استاذُنا عبدالمنان عبيد** د کال ۱۹۷۷ د جون د مياشتې په ديارلسمې نېټې د نری بس په حادثه کښې په حق اورسېدۀ. په صابر اباد ضلع کرک کښې د خپل استاد د جنازې نه په واپسۍ کښې ورته دغه حادثه پېښه شوه.

د خټکو د سر سيورے، د خټکو د زړۀ سر وۀ
دحالاتو په تيارو کښې رونېدلے سپين سحر وۀ
ترېنه جمع چارچاپېره به هر وخت وۀ تږی زړونه
ناقلاره زړو دپاره د سکون حوض کوثر وۀ

خټک هسې هم بېرخوار وو، اوس لا نور هم خوار وزارشو
دهستۍ لورې غونډۍ نه حقيقت کښې راګوزار شو
چې سالار راځنې لاړو، د مرګی په خوب ودۀ شو
پښه نيولی کاروانونه سمه لاره کښې ايسار شو
د رسمونو، رواجونو بتخاني يې نړولې
په مړو زړونو کښې يې شمعې د توحيد به بلولې
کۀ هرځو په چاپېرچل کښې هره خوا تيارۀ تيارۀ وه
دا تيرې د ګمراهئيو په ايمان يې رونولې

دانسان د احساس سترګې ړندې شوې وې ملګرو!
وروړ د ورور په مری ناست وۀ، دبل غوښې يې خوړلې
انسانانو کښې د مينې وروروولی جذبات سړۀ وو
مړې سکروټې وې، ايرې وې چې بس دوئ به پوکولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خټــک اوس لاســونه مــږی، ســر تتــدی وهــی پــه زوره
خدایــه! نــهٔ دے دزغملــو، دغــه غــم څــهٔ داســې غــم دے
خلـق ډېــردی پیداشــوی خــو بیــا هېــر شــی پــس لــهٔ مرګــه
خــو پــه مــرګ د مولــوی صــیب نــن پــه هــر ســړی مــاتم دے

دے چــا نــهٔ وهٔ پېژنــدلے دوئ هــر څــوک وو پېژنــدلی
خــو پــه مــرګ یــې بیــا هــر چــا وو ښــهٔ پــه زوره زور ژړلــی
د فســاد تــورو تیــارو کښــې د توحیــد بلــه ډیــوه وه
د اعجــاز غونــدې بــې لارو تــه یــې ســمه لار ښــودلی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصور او خوب

لکــه د ژونــد تــودو ســړو نــه یــو ســتومانه زړګــے
دچـــا خیـــالونو کښـــې ځـــان ورک کـــړی ســـتوماني اوباســـی
یـــایو مئـــین زړهٔ چـــې مایوســـه شـــی، دچـــار اتلو نـــه
نــور وس یــې نــهٔ وی خــودخلې نــه اســوېلی اوباســی

یـــایو خـــولې خـــولې مـــزدور چـــې پـــه خپـــل کـــټ او پـــوزی
خپـــل مـــات وجـــود ودهٔ کـــوی، بـــې ارامـــی اوباســـی
یـــا یـــو د هـــاړ تنـــدې وهلـــے چـــې پـــه جـــام پرېـــوزی
پـــه غټـــه غـــټ اوښـــی اوبـــهٔ، تـــاؤ لـــهٔ زړګـــی اوباســـی
داســـې زهٔ هـــم چـــې کلـــه کلـــه نـــاقرار شـــمه ډېـــر
راځـی کـهٔ نـهٔ راځـی څـهٔ خوب خـو ځـان پـه زور ودهٔ
کــړم
کلــه پــه مخــه مــې چــې خپــل ســوی فکرونــه واخلــی
ځـــان لـــه یوښـــکلی شـــان رنګینـــه دنیـــاجوړه زهٔ کـــړم

چـــې تصـــور دې کلـــه کلـــه را پـــه زړهٔ شـــی ګلـــې!
وایـــم چـــې والـــوتـے او تاتـــه پـــه هـــوا دراغلـــے
روغ لېـونـے شـم، نـهٔ پـه ځـان نـهٔ پـه جهـان ووم ګلـې!
هـر څـه چـې کېـږی خـو یـو ځلـې خامخـا دراغلـے

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکــه شــاعر بانــدې الهــام چــې د شــعرونو اوشــی
قلــم راواخلـــی او کاغـــذ بانـــدې غـــزل اولیکـــی
پــه تصــور کښــې پــه وطــن د ښــاپېرو اوبلوســی
هلتـــه د حســـن ښـــاپېرۍ ســـره چېـــړل اولیکـــی

او کلـه خیـال کښې چرتـه لاړ شی دجانـان غېږ.ې تـه
هــر یــو انــدام تــه یــې حېــران شــانته لیــدل اولیکــی
دا مصــور چــې یــو رنګین غونــدې شــاهکارجوړوی
ورســـره ســـم د خپـــل مئـــین زړهٔ درزېـــدل اولیکـــی

دغـه شـاعرچې پـه لفظونـو کښـې تصـویر جـوړوی
ځان ته یو ښـکلے شـان رنګینـه ښاپېرۍ جوړه کړی
دغه شاعر چې د خپـل خیـال پـه رنګینو کښې ورک شـــی
پـه تصـور کښـې څـومره ښـکلې دنیـاګۍ جوړه کړی

وایـم تـر څـو بـه مـې پـه زړهٔ بانـدې ورېـږ.ې ګلـې!
آخـــر شـــاعر یـــم قلـــم پورتـــه کـــړم غـــزل اولـــیکم
پـه تصـور کښـې دې سـرې شـونډې، سـپین رخسـار راولـــم
زړهٔ غلـــوم، ورتـــه شـــعرونه د چـــل ول اولـــیکم

ځکـــه زهٔ چـــې ارســـطو د مملکـــت نـــه ګلـــې!
د تصـــور پـــه دې ګنـــاه ویســـتلے شـــوے یمـــه
اوس هـــم هغـــه یـــم، د خیـــالونو د دنیـــا اپلاطـــون
پـردو څـو پرېـږده، خپلـو هـم ډېـر ډېـر رټلـے یمـه

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاچی کلي ته د یو وزیر په راتلو

چرته خبره چې د خښتې مړولو اوشی
د سترګو رپ کښې ورته هلته خپته ور اورسی
یا آوازه د یو وزیر نیم د راتللو اوشی
ورته ستر خښتې وړی تړی دومره زر اورسی

چرته وزیرچې لارخطاکړی زمونږخواله راشی
نوورته مخکښې خودعرضه ځومشران اودروی
شغ شی وزیرچې ورنه تېر شی، خوږې خلې پاتې شی
دوئ وازه خلهٔ لکه سرکوزی ګیدړان اودروی

چرته وزیر ته کهٔ یو کلی کښې ټیکاله اوشی
ورته سترخښتې او پلن سری ځو مشران راشی
امسا په لاس، نیغه شمله دکلی خان او ملک
د مودو اوړی ورته داسې غریبان راشی

یا کله وخت چې د ووټونو آخستلو راشی
مونږ غریبانو ته هر خوانه لیډران رادرومی
مطلب یې خپل وی، دروازې ولې زمونږ ماتوی
غرض راخستی مونږته داسې ډېرکسان رادرومی

داسې مشران به وائی، مونږ ته وایه ګټه اوکړی
چاچې مدام دخپل اولس په سر روپۍ اخستې
دا هم هغه دی، د انګرېز خوشامدګرو ځامن
چاچې انعام کښې د انګرېزنه نوابۍ اخستې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اے د مشـــرانو نـــه محرومـــه ليونـــو خټکـــو!
راځـــئ چـې مشـر ځـان لـه اوګـورو، لښـکر جوړ کړو
دوخـــت ځانګوکښـــې ودۀ شـــوو اے پرتـــو خټکـــو!
پـاڅئ راويښ شــئ چــې د شــپې ځنــې سـحر جـوړ کـړو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قربانۍ غوایۀ

یو ساتلې شان غوایۀ وۀ
داسې بل کلی کښې نۀ وۀ

هر چا غوږ نه وۀ نیولې
ښکر چې یې نۀ وۀ ځکه ښه وۀ

سوداګرو کله یو خوا
کله بل خوا ګرزولو

نۀ یې پرش وۀ چا لیدلې
نۀ یې څوک راپرزولو

قصابانو ددې کلی
قربانۍ ته وو ساتلې

ددې ګډو بزو وطن کښې
بې قیمته وۀ ختلې

د آختر نه مخکښې دغو
ظالمانو نن قربان کړو

ددې ګډو بزو وطن کښې
ژوند یې هر ځاروی ته ګران کړو

.....***.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر مو مبارک شه

فلسطین کښې چې سرې وینې دی بهېږی
سرۀ اورونه په عراق باندې ورېږی

افغانان سره په خپله کښې سټېږی
په کشمیر کښې لږ په ډېرو راسورېږی

چیچنیا او په بوسنیا کښې چې څۀ کېږی
مسلمان دے په هر ځائے کښې چې قتلېږی

داسې حال کښې چې راغلے دا آختر دے
خلۀ زما مبارکۍ ته نۀ جوړېږی

خو مجبور یو چې زمونږه خوشحالی ده
ځکه یو بل سره خاندو، خوشحالیږو

خو بیا هم دومره بې خونده خلق نۀ یو
چې د ورور په قتلېدو به نۀ دردېږو

ځکه وایو چې آختر مو مبارک شه

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو تاثر

لکـه یـو تـږے مسـافر چـې د اوبـو پـه طمـع
دڅـا پـه در لکـه سـوالی سـتړے سـتومان اودری
تـش دجـامونو پـه کړنګا یـې خلـه اوبـهٔ اوبـهٔ شـی
دا د یـو ګـوټ پـه طـمع هسـې حـق حېـران اودری

داسـې هـم ماتـه یـې کـول د سـترګو تـش سـتونه
کلـه پېـرزو یـې وو پـه مـا د مینـې دا خوندونـه

یـا یـو یتـیم چـې وږے تږے د چـا کـور لـه راشـی
ورنـه ډوډۍ غـواړی د خېټـې لېـونۍ پـه خـاطر
دکـور خاونـد یـې پـه دیکـو دیکـو لـهٔ کـوره شـړی
دےاورتـه پینوکښـې بـس لـوغړیږی دډوډۍ پـه خـاطر

داسـې مـاهم ورنـه دمینـې خېـر غوښـتو ملګـرو!
زړهٔ مـې بـې وسـه ورتـه پینوکښـې لوغړېـدوملګرو

نـهٔ یـې پـه مـا د خپلـې مینـې پېرزوئینـه اوکـړه
د مینـې تـږے هـر ارمـان مـې پـه ارمـان پـاتې شـو
نـهٔ مـې تـږې سـترګې مړیـدې اؤ نـهٔ مـې زړهٔ صـبربېـهٔ
بـس پـه لیـدو لیـدو کښـې زړهٔ مـې حـق حېـران پـاتې شـو

.....✱✱✱.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننګیالے خوشحال

د اورنــــګ د عظمتونـــو غـــرور مـــات شـــو
چــې راپورتــه یــو پښــتون لــۀ اکــوړی شــو
د افغـــان پـــه ننـــګ یـــې اوتړلـــه تـــوره
پــه اورنــګ بانــدې یــو تنــدر د اســمانــی شــو

یـــــوه چغـــــه د غیـــــرت او حُریـــــت وه
پښــتونخوا یــې هــر اورنــګ وتــه تنــور کــړه
غــر او ســمه کښــې خــوره شــوه دغــه چغــه
کــۀ مغــل هــر څــو بنــدی پــه رتنبــور کــړه

د خیبــر لــۀ ســره داســې غــږ یــې اوکــړو
یــۀ پښــتونه! کــۀ ویښ نــۀ شــوې نــو ورکیــږې
کــۀ پیــدا دې پــه خپــل ځــان کښــې اتفــاق کــړو
هــیڅ مغــل بــه دې زیــر نــه کــړی کــۀ پــوهیږې

پــه یــو لاس کښــې یــې قلــم پــه بــل کښــې تــوره
پښــــتونخوا ئـــې چـــې غیـــرت تـــه لمســـوله
ســـــپین ســــحر د ازادۍ تـــــه وۀ لیوالــــــه
خپلـــواکی د خپلـــې خـــاورې یـــې غوښـــتله

دا یـــې اووې یـــا بـــه زۀ یـــا بـــه مغـــل وی
د افغـــان پـــه ننـــګ مـــې تـــوره وتړلـــه
ننګیـــالے د زمـــانې خوشـــحال خټـــک یـــم
د مغـــل د عظمـــت مـــور بـــه کړمـــه بـــوره

خـــو بـــې ننګـــو پښـــتنو کښـــې هـــیڅ چـــرت نـــۀ وۀ
د وختونـــو پـــه زانګـــو کښـــې تـــول اوده وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړهٔ چــاودلے د مرګـــی پــه خــوب وده شــو
پښـــتنو کښــې هغــه ســرهٔ بڅــری نــهٔ وو

پښـــتونخوا ئـــې چـــې پـــه تـــوره نازېدلـــه
هغـــه تـــوره د پښـــتون ده زنـــګ وهلـــې
دخوشـــحال د عظمـــت نـــاوې هـــم خفـــه ده
پښـــتنو چـــې د وختونـــو بنـــګ دي څښـــلی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

لور

کـــهٔ د قـــام او د ملـــت لـــهٔ پـــاره غـــواړې
هـــر ارمـــان دې دځـــامنو خـــدائـے پـوره کـــه
دښـــمنی دپـــاره تـــهٔ کـــهٔ د ورور غـــواړې
اعجـاز وائـــی چـــې همــېش د لــور دعـا کــه

زمـا سـتا چـې چرتــه لــور اوشــی، خفــه یـو
خـدائے کـه ځـوے راکـړی، جـامو کښـې نـهٔ ځـائيږو
مــونږ آختــه آخــر پــه څــه پــه واویــلا یــو
مــونږ د خــدائے پــه دو کـارونو نــه پــوهيږو

ولـــې نـــهٔ ګـوري چـــې دا هـم سـتا ځيګـر وی
پــه دې څـــهٔ چــې دا وادهٔ شـــی او د بـل شـــی
چـــې رنځــور شـــې ناســته ســتا د کـټ پـه سـر وی
سـتا نيـازبين ځــوے د وادهٔ نــه پـس بـدل شـــی

دا دې هيـــر شـــو، چـــې پيـدا تـــهٔ لا د چـا يـــې
دا کـــهٔ نـــهٔ وے تـــهٔ بـــه څنګـــه زيږيـــدلې
تـــهٔ راغلـــے پـــه دې لار پـــه دې دنيـــا يـــې
پـــه دې راز تـــهٔ ولـــې بيـــا نـــهٔ پوهيـــدلې

دغــه سـتا لـور کـه د بـل د کـور ښـکلا شـی
نـو هـم سـتا غونـدې زلمـی بـه راپيـدا شـی
تـــهٔ د لـــور پـــه زيږيـــدلو خفـــه مـــهٔ شـــې
هغـــه کيـــږی چـــې څـــهٔ خوښـــه د الله شـــی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل څۀ ته وائی؟

زۀ دا منم چې غزل څۀ وی؟ غزل څه ته وائی
کۀ دا د سرو شونډو خندا ته د ښکلا ته وائی
نو زۀ غزل د چا ښکلا پورې محدود نۀ ساتم
زما غزل د خوشحالۍ ښکلی صبا ته وائی

غزل یو صنف نازک سره خبرې نه دی
غزل د وخت د تقاضو آئینه دار جوړ شوے
غرل د لوړ تخیلاتو وسعتونه لری
غزل دهردورد تاریخ ښکلے شاهکار جوړ شوے

غزل د نرمو تورو زلفو سره لوبې نۀ دی
غزل انسان ته سمه لاره د ژوندون ښودل دی
غزل یو مینه او د مینې خرمستی هم نۀ دی
غزل د مینې ورروولۍ او د تړون ښودل دی

وایم غزل د خوشحالۍ د سباوون زیرے دے
وایم غزل د ظلم شپې د زړۀ چاودون زیرے دے
وایم غزل په ظالمانو د عذاب چغه شی
وایم غزل مظلوم انسان ته د ژوندون چغه شی

لاچی ۱۹۷۴

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهناز

(د ګهمکول شریف (کوهاټ) په غرونو کښې یوه معصومه جینۍ چې یو ظالم د مینې په جرم قتل کړه، د هغې جرم دا وۀ چې هغه په دغه ظالم مینه شوې وه. دا د کال ۱۹۷۶ واقعه ده)

مینه کول خو زۀ منم ملګرو! بد خو نۀ دی
خو دا وړ سترګې زمانه په مینه څۀ پوهیږی
دلته خو مینه حقیقت کښې د هوس نامه ده
دلته د مینې په ګناه هره شهناز قتلیږی

آ میمونۍ خو لا غوټۍ وه، غوړېدلې نۀ وه
د زمانې د شېرعالم د لاسه اوریژېده
لا پرې بادونه د سپرلی هم لګېدلی نۀ وو
د زمانې سپېرۀ خزان لمبو کښې اوسوزېده
آدفطرت دښکلی حسن زړۀ راښکونکے شاهکار
چې یې ښائیست ته پسخېدل به دبهار ګلونه
داسې شاهکارچې رنګېدۀ اؤ ماتېدۀ ملګرو!
ولې مات نۀ شول د اسلم غوندې ظالم لاسونه

د پېغلتوب په بام ختلې آ نیازبینه جینۍ
خومره ناترسه په چړو د یو یزید قتل شوه
د خپلې مینې تقدس باندې مئینه جینۍ
دخپلې مینې په ناموس لکه شهید قتل شوه

دلته خو مینه یو ګناه ده نور هر څۀ روان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکـــه شـــهناز پــــه دي ګنـــاه بانــــدې قتلېـــږی مـــدام
چـــې دا دســـتور او دا ســـماج او دا نظـــام وی تـــر څـــو
مینـــه بـــه داســـې بـــدنامېږی، رســـوا کېـــږی ترڅـــو

راځـــئ پـــه مـــرګ یـــې چـــې ملګـــرو پـــه جارجـــار وژاړو
څـــومره ناترســـه نـــن د مینـــې میمـــونی قتلېـــږی
راځـــئ ســـماج تـــه پـــه دې ظلـــم احتجـــاج چـــې اوکـــړو
ګنـــې ظلمونـــه بـــه مـــدام داســـې پـــه مـــونږه کېـــږي

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

ســـــتا شـــــباب زمـــــا جنـــــون وے
تـــــهٔ لـــــيلا او زهٔ مجنـــــون وے

تـــــهٔ زمـــــا وے او زهٔ ســـــتا وے
نـــــهٔ خفګـــــان نـــــهٔ زړهٔ بـــــدون وے

تـــــه د مينـــــې شـــــپرينۍ وے
زهٔ فرهـــــاد غونـــــدې پښـــــتون وے

مـــــا پـــــه لپـــــو لپـــــو ښـــــلے
لـــــهٔ هـــــر غمـــــه پـــــه امـــــان وے

خبـــــر ده نـــــور کـــــهٔ هـــــيڅ هـــــم نـــــهٔ وے
خـــــو يـــــو زه او تـــــهٔ جانـــــان وے

تـــــا د مينـــــې ســـــاز چېـــــړلے
زمـــــا ســـــر ســـــتا پـــــه زنګـــــون وے

چرتـــــه لـــــرې پـــــه صـــــحرا کښـــــې
دواړو يـــــو ځـــــاے کښـــــې ژونـــــدون وے

چرتـــــه لـــــرې يـــــو جهـــــان وے
بـــــس د مئيـــــو بښـــــهٔ دوران وے

ســـــر مـــــې ســـــتا پـــــه زنګـــــون پـــــروت وے
پـــــوره دا زمـــــا ارمـــــان وے

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

عشق

عشــق د حــالاتو د تلخــۍ نــه زیږېــدلې څړیکــه
عشـق دپـی مخـو بـې رخـی نـه بوږنېـدلې څړیکـه
عشـق د زخمونـو د سـرخۍ نـه رالوېـدلې څړیکـه
عشـق دسـرې وینـې دګرمـۍ نـه څڅېـدلې څړیکـه
عشـق داولـس پـه غـم لړلـې د ژونـدون قصـه ده
نــه دا یــوازې د لــیلا او د مجنــون قصــه ده

عشــق د کلهــم انســانیت د ورورولــۍ فلســفه
عشــق دانســان د محبــت او ســوکالۍ فلســفه
عشــق د زردار او د نــادار د یــوالۍ فلســفه
عشــق دخوشــحال دننــګ وپــت، پښــتونولۍ فلســفه
عشـق دخوشـحال دتـورې شـرنګ او د غیـرت قصـه ده
نــه د لــیلا او د مجنــون د محبــت قصــه ده

عشـق مړېـدل، ژونـدی کېـدل دی د صـبا پـه تکـل
عشـق غوړېـدل او رېژېـدل دی د خنـدا پـه تکـل
عشـق غورزېـدل اؤ پاڅېـدل دی د بیـا بیـا پـه تکـل
عشـق سـوزېدل او بلېـدل دی د رڼـا پـه تکـل
عشـق دحـالاتو د تیـرو د زړهٔ چـاودون قصـه ده
نــه ده یــوازې د لــیلا او د مجنــون قصــه ده

عشـق د خپـل ځـان پـه معرفـت دی د الله پېژنـدل
عشـق پـه مجـاز کښـې همېشـه د حقیقـت لټـول

(c) ketabton.com: The Digital Library

عشــق پــه صــحرا کښــې د لــيلا د ښــکلاګانو ليــدل
عشق پـه خپـل ژونـد کښـې پـه ژونـدون پسـې مـدام ګرځېـدل

عشـــــق د حـــــالاتو د تيـــــرو د ســـــباوون قصـــــه ده
عشـــق دظـــالم دظلـــم شـــپې دزړهٔ چـــاودون قصـــــه ده
نـــــهٔ دا يـــــوازې د لـــــيلا او د مجنـــــون قصـــــه ده
عشـــق داولـــس پـــه غـــم لړلـــې د ژونـــدون قصـــه ده

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاچۍ چې زما
پلارګنے کلے دے

خزانــــه د تـــاریخونو، دازمـــونږ کلـــــے لاچـــۍ ده
آئینـــــه ده د وختونـــــو، دازمـــونږ کلـــــے لاچـــۍ ده

دبابرنـــــه ترخوشـــحاله، پـــه دې لاردی ډېرراغلـــــی
دغـــې زمکـــې دوختونـــو ډېـــر جنګونـــه دی لیـــدلی
ټکانـــه یـــې د فوځونـــو، دا زمـــونږ کلـــے لاچـــۍ ده

افرېـدی، ختـک، غلجـی اوتورخېـل پکښـې ابـاد دی
اکوړخېل، موچیان او داسې بده خېل پکښې اباد دی
خېلخانـــه دۀ د قومونـــو، دا زمـــونږ کلـــے لاچـــۍ ده

د ولـــۍ نـــه درابـــو کـــاڅو پـــورې دغـــه واړه کلـــی
د ســـینی ختکـــو نـــوم بانـــدې یـــادېږی دا ښـــاغلی
آســـتانه یـــې ده خېلونـــو، دا زمـــونږ کلـــے لاچـــۍ ده
دغـــې زمکـــې ډېرنومـــوړی بـــاتوران دی زېږولـــی
دمړانـــې پـــه دنیـــا کښـــې ټـــول جهـــان دی پېژنـــدلی
مېخانـــه د عظمتونـــو، دا زمـــونږ کلـــے لاچـــۍ ده

دخوشحال نه پس ته که هر څو کۀ دلې حالات بدل شـــــــــــــــــــــــــــــــــــــــو
دغه خلق نه چا خپل کړۀ، نۀ په خپله دچا خپل شو
نشـــانه ده د ظلمونـــو، دا زمـــونږ کلـــے لاچـــۍ ده

پـــه دې مځکـــې پیداشـــوی لـــوئې لـــوئې عالمـــان دی
هـــم پیداپکښـــې بـــې شـــمېره شـــاعران اوادیبـــان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

درس خانــه ده دعلمونــو، دازمــونږ کلــے لاچــی ده

چــار چــاپېره تــرې پراتــۀ دی مزارونــه د بزرګــانو
چــې یــې زړونــه رونـول بــه پــه توحیـد د انســانانو
درس خانــه ده دعلمونــو، دازمــونږ کلــے لاچــی ده

د ماللی خلې په خوا کښې دغه خړ پړ زمونږ کلے
ګران دے دومره په ما ګران دے لکه وی دلیلا کلے
درخانـــه ده د لعلونـــو دا زمـــونږ کلـــے لاچـــی ده

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنیا

چې نه ستا ده نه زما ده
دا دنیا وایه د چا ده

که یې غواړې چې دا ستا شي
نه خپلېږي، بې وفا ده

چې نن شته او صبا نشته
د شګې هسې ځلا ده

د یو څو ورځو له پاره
یو رنګینه مشغولا ده

چې ستا دوې سترګې غړېږي
هم ښائیسته ده هم زېبا ده
تا به ځان پسې راکاږي
چې تر څو ئې ستا سودا ده

بلاګانې ترې جوړېږي
دا بلا داسې بلا ده

وایه چا ده خپله کړې
وایه چا سره پخلا ده

نو بیا څله پسې درومې
چې نن شته صبا فنا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

آ، پــــه زړونـــــو بادشـــــاهی کـــــړی
د انســـــــان عظمــــــت هـــــم دا ده

خېـــــر بنـــــېګړه د ي، د بـــــل هـــــم
د دنيـــــــــــا دا مـــــــــــدعا ده

د رحمــــــــن دغـــــــه وينـــــــا ده
دروغ نـــــــــهٔ دی دا ربنـــــــــتيا ده

.....٭٭٭.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه څوک وه؟

هغــه څــوک وه؟ چـــې د غرونـــو شـــهزادګۍ بـــه يادېلـــه
چـې بـه کوزبـه سمې لـه راغلـه، تـرې حيـا بـه شـرمېله

هغـه څوک وه؟ ټولـه شپه ئې چې ميچن بـه غرولـه
د مـلا بانـګ سـره سـمه چـې سـحر بـه پاڅېدلـه

پـه ستر غولی کښې بـه دا لکـه د زرکـې ګرزېدلـه
دغــه حــوره د جنــت مــې پــه دې مځکــه اولېدلــه

چـــې ســپوږمۍ يـــې هـــم ښائيســـت نـــه شـــرمېدله
دغــه څــوک وه؟ هســکه غــاړه چــې پــه ځمکــه ګرځېدلــه

چې حيـا يـې هـم حيـا تـه لـۀ ډېـر سـوخته پسخېدله
دا چـــې پـــټ مـــخ وه روانـــه، څـــومره ښـــکلې ښـــکارېدله

خبــر نــۀ ووم چــې دا راغلــه او پــه کــومې لــورې راغلــه
د هوســۍ غونــدې پــه ډَو، ډَو لــۀ هيبتــه زغلېدلــه

خــو پــه ســوو لــوو زړونــو لکــه تنــدر غورزېدلــه
زۀ حېــران ورتــه ولاړ وم، داچــې مــخ پــه وړانــدې تللــه

داخو هغــه پښــتنه وه، مــا بــه خــوب کښــې چــې ليدلــه
چــــې راويښ شـــــو م ، بيـــا مــــې داســــې

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

جمهوریت

ګرېوانونـــو د یـــو بـــل تـــه مـــو لاســـونه اچـــولي
د جمهـور پـه نامـه ګـوره، پـه کرسـۍ یـو جنګېـدلي
زه د تـــا ځـــېږ ماتومـــه، تـــا مـــې پښـــې دي رانیـــولي
زۀ لوروړسـره پـه جنـګ یـم، مـونږ یـو بـل دی پرزولـی
ټـول پـه خپلـه کښـې آختـه یـو، دی یـو بـل مـو ړزولـی
پـه دنیاکښـې چرتـه وی بـه، داسـې نورځـوک شـرمېدلی
دا هغـه جمهوریـت دے زه او تـۀ یـې دعویـدار یـو
دا ددغـې برکـت دے، د یـو بـل ځنـې ویـزار یـو

راته وایـی سپرلـے راغـے، ټول وطن به شی ګلونه
دا خـزان د غریبـۍ بـه، اوکـړی دلتـه نـه کوچونـه
ورکوو به هر غریب تـه، هر مزدور تـه خپل حقونه
ټولـو خـوارو د وطـن تـه، ورکـوو بـه پلاوونـه
غریبـانو د وطـن تـه ، خوشـحالی بـه ورکـوو
مونږدخیـال پـه غونـډۍ ناسـت یـو، کـوو دارنګـې سـوچونه
لټـوو پـه خپلـې خـاورې جنتونـه، جنتونـه

زمونږداسـې خـوار قسـمت دے، چـې یـې لا پـه انتظـار یـو
دلتـه دغـه سیاسـت دے، چـې یـو خـوره نـو لا بـه خـوار یـو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس هغه وختونه لاړل

اوس هغه وختونه لاړل
تا به ماته، ما به تاته
دغه زمکه آسمان يو کړل
زۀ په تا به نازېدمه
تۀ په ما به غولېدلې
چې به تا د کوټې سر نه
ماته څومره اشارې کړې
ما به وې چې درنه ځار شم
تا به وې چې ما درواخله
لرې بل وطن ته بوځه
خو ما داکولے نۀ شو
ما به وې چې شهزادګۍ يې
خو زۀ تش د وچې خان ووم
ګنې ما به چرته لرې
دنګو لوړو غرونو مينځ کښې
د خوږو اوبو په غاړه
يووړوکے شان کورګے به
کاڼو خاورو نه جوړ کړے
خو ما داسې کوے نۀ شو
اوس هغه وختونه لاړل
ځکه ژوند اوس هغه نۀ دے
دا دنيا دومره وړه شوه
اوس نړۍ واړه يو کور دے
چې تۀ څۀ وخت کله غواړې
د هوا په څپو هر وخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

زۀ او تۀ دواړه خبرې
ښۀ په مینه هم کوے شو
کۀ مونږ یو بل لیدل غواړو
په اسانه هم لیدے شو
خو اوس مینه هغه نۀ ده
چې د زړۀ په زور کېدله
اوس چې څۀ هم کول غواړې
داپه مال او په زور کېږی
چرې دا دواړه کۀ نۀ وی
نوم د مینې چې وانخلې
هغه تش د قصو وخت وۀ
ما او تا چې اورېدلې
نۀ لیلا او نۀ مجنون شته
دغه ټول عبث قصې شوې
کۀ په مټو کښې دې زور وی
هر سړے به د ستا ورور وی
اوس هر څۀ بدل بدل دی
نۀ ګودر او نه منګی شته
د لیلا مجنون خبرې
د خیالی دنیا قصې شوې
اوس هغه وختونه لاړل
اوس نړۍ واړه یو کور دے

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلفت حسين شهيد

پــه لاره دحســين بانــدی چــې تلــې دې ګلفــت
نــو ځکــه خوجنــت تــه رســېدلې دې ګلفــت

دنــورو ســر ســاتنه يــې د ژونــدیولوئے مــرام وۀ
شرخوښوســـره ځکـــه جنګېـــدلې دې ګلفـــت

دقــام او د ملــت دپــاره هرڅــۀ يــې قربــان کــړل
نــو مــرګ د شــهادت تــه خندېــدلې دې ګلفــت

ژونـــدون يـــی آخرڅـــۀ وۀ، جيوقربـــان او زاربـــدل وو
مطلــب د ژوندانــۀ مــونږ تــه ښــودلې دې ګلفــت

مـنم چـې دا رښـتيا دی ،سـل دی اومـره يـو دی مـۀ مـره
اعجازختـــک هـــــم دارنګـــې ســـتائيلې دې ګلفـــت

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چـې ځښـوې شـراب د مينـې پـه نظـر د مسـتو سـترګو
پـه دا خـوځ مـې ځکـه خـوښ دے دا دلبر دمسـتو سـترګو

زمـا سـترګې پـرې خـوږېږي، زمـا زړۀ چـې پـرې ډاډه وي
خـدائے آبـاد دې لـري داسـې دا ګـودر د مسـتو سـترګو

سترګوسترګوکښـې سـت اوکـړی، رانـه اوتښـتی مـخ پـټ کـړي
کـوي مينـه پټـه پټـه پـه هنـر د مسـتو سـترګو

څوک يې نـۀ وينـی رادرومـی، څـوک پـرې هېـونـۀ پـوهېږي
چـې وربـېږي کلـه غشـي، لـه سـنګر د مسـتو سـترګو

نـذرانې ورتـه شـاهانو، چـې د خپلـو زړونـو راوړې
مـا ليـدلې پـه دې سـترګو کروفـر د مسـتو سـترګو

هيڅ يقين مې خدائے زده نـۀ شي، چې بـه بچ تـرې زمـا زړۀ شي
راپيسـې چـې لګيـا داسـې، وي لښـکر د مسـتو سـترګو

هرنظـر يې سخن سـاز دے خدائے ورکـړے دا اعجـاز دے
دا همـه غـزل شـی، پـه اثـر د مسـتو سـترګو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

(دا غزل دبنون تنقيدي ادبي ټولنې په انعامي مشاعرې کښې د دويم انعام حق دار ګرځولے شوے وۀ . د طاهرکلاچوی غزل ته وړومبے انعام ورکړلے شوے وۀ)

ستا د مينې لېونې چې وو، په دار شو
په مئينو کښې دې اوس خو ايله شمار شو

دا حرم کۀ بتکده وه، نۀ پوهېږم
لېونے زړۀ مې په پښو کښې ورګزار شو

په زاريو به دې هيڅکله خپل نۀ کړم
زما عشق هم د پښتون غوندې خود دار شو

غمژن زړۀ ته مې د سوز سندرې وايه
ايله سپک خو مې په دې د زړګی بار شو

ستا د مستو خمارو سترګو اثر وۀ
مېخانه کښې د جامونو ګړنګهار شو

دا **اعجاز** چې وۀ مدام خلقو رټلے
په دې څۀ کۀ جوړ په مرګ يې وير ناتار شو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

حسن، مینه چې رایوځائے شی جانان شی
د چا سترګې، د چازړۀ شی، دچا ځان شی

کۀ زما جانان دې اولیدو په سترګو
تانه هېر به دجنت حورې غلمان شی

چې په مال، دولت ئې خوک اخستے نۀ شی
کاشکې هر انسان که دغسې انسان شی

خلق وائي چې یې زړۀ راځنې یوړو
خو تازه پرې د اعجاز خټک ایمان شی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

راشـــئ چـــې زهٔ درکـــړم لېـــونی مینـــه
بـــل خـــوا ښـــکلیو! څلـــه لټـــوئ مینـــه

مـــا درتـــه شـــوملې او پیـــاڅې راوړلـــې
غـــواړې کـــهٔ لـــهٔ مانـــه پرونـــی مینـــه

خلقـــو! لټولـــه ســـرو او ســـپینو کښـــې
هغـــه وه غریـــب کښـــې پخـــوانی مینـــه

مینـــه د غـــرض پـــه سیاســـت شـــوله
جـــوړه شـــوه اوس دا پاکســـتانی مینـــه

چغښـــې چـــې د دوو غرونـــو میـــنځ کښـــې شـــوه
څـــــومره ده مظلومـــــه افغـــــانی مینـــــه

دوه مئـــین جـــدا چـــې لـــهٔ یـــو بلـــه کـــړی
دا بـــــه وي رښـــــتیا امریکنـــــی مینـــــه

مـــا اعجـــاز تـــه ژونـــد ځکـــه رنګـــین ښـــکاری
مـــــا ســـــره چـــــې وی د شـــــېرینی مینـــــه

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

مـونږه پـه سـرهٔ اورکښـې ژونـدون لـهٔ ډېرناکامـه کـوو
طمـع د ننـګ چـې لـهٔ بـې حسـه ودهٔ قامـه کـوو

هـر څـو کـهٔ نـورو بانـدې بـدې لګـی رښـتیا خبـرې
د ژونـد خبـره بـه همـېش د ژونـد لـهٔ بامـه کـوو

دخپـل ښائیسـت پـه بـام ختلـې دومـره مـهٔ نـازېږه
مـونږه عـزت سـتا د ښائیسـت لـهٔ احترامـه کـوو

تـر څـو چـې مینـه پېغلتـوب تـه رسـېدلې نـهٔ وی
ددې دفـاع بـه تـر هغـې لـه هـر الزامـه کـوو

چرتـه چـې بـد پـه خلقـو تـش د مینـې تکـی لګـی
پـه داسـې کلـی کښـې بـه څنګـه مینـه عامـه کـوو

هـیڅ پوهـه نـهٔ شـو چـې پـه تابانـدې مئـین څنګـه شـو
وایـئ اعجـاز داسـې کارونـه مـونږ بـې پامـه کـوو

.....✸✸✸.....

یادګیرنه ! چاراته وې چې ستا دا غزل بل یوشاعر پخپل نو م خپل کتاب کښې چاپ کړے نو ماوې چې دا خو ما دپاره لوئے اعزاز دے چې زما کلام هم څوك د دې جوګه ګڼي چې پخپل نوم ئې چاپ کړي ---- اعجازخټك

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

هغــــه چـــې ســــترګو کښــــې خبـــرې کـــوی
راتـــــه د مينـــــې ډېـــــرې غـــــورې کــــوی

حېـــــران د کلـــــی مشـــــرانو تـــــه يــــم
دا چــــې خبـــرې کـــوی ســـترې کـــوی

د فلســـــطين او د کشـــــمير پـــــه زمکــــه
خبــــرې تــــورې کـــوی، زغـــرې کـــوی

چـــې د اعجـــاز غونـــدې لـــۀ ســـره تېـــر شـــی
هغـــــــه خبـــــــرې زړَورې کـــــــوی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

هغه چې جام د پاسه جام سره هم خلۀ ورکوی
داسې ساقی ته به څوک څرنګې زړه نۀ ورکوی

په دواړه لاسه چې سحر ماښام لوټی مالونه
دومره غریب سړے به بل غریب ته څۀ ورکوی

کله دخدا ے په مینه مست، کله دقام په جذبه
سرونه دومره آرزان بیه پښتانۀ ورکوی

هغه ده بیادزمانې منصور په دار خېژوی
ژوند ورنه آخلی خو ژوندون په ژواندانۀ ورکوی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ملګـــرو زۀ پـــه داســـې ښــــار کښـــې اوســـم
لکـــه د مصـــر پـــه بــــازار کښـــې اوســـم

شــــــهبازګړه د ســــــترو ځـــــاے يـــــادېږى
ځکـــه د يـــار د کـــوڅې لار کښـــې اوســـم

خبــر دے کــۀ نــه راځــې خــو هــا اووايــه
چــې دي خــوش فهمــه انتظــار کښــې اوســم

هغــــــه د امـــــن او انصــــاف غوښــــتنه
لکــه د تېــر وخــت چرتــه غــار کښــې اوســم

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ژونــدون څــهٔ دے دا يــو نــوم د هنګــامو دے
ســــــتړی لار د پرېوتــــــو اؤ پاڅېــــــدو دے

څــوک پــه غــم لړلــی ژونــد ځنــې بېــزار دی
د چــا ژونــد خــو بــس يــو نــوم د رنګينــو دے

چــې د وخــت هــر يــو طوپــان تــه غــاړه وځــی
منـــزل پښـــو کښـــې بيـــاد داســـې لېونـــو دے

ټپوســــــانو لــــــه ژونـــــدون لتـــــه ورکــــړې
د ژونـــدون حـــق خـــو يـــوازې د زمـــرو دے

فيصــــلې زمــــونږ د کلــــی چــــې پــــردی کــــړی
دغـــــه جــــــړ زمــــــونږ دټولــــــو مســــــئلو دے

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

پـروت پــه سـجده، زړهٔ کښــې خـدائے بــلا خـدايان ګرځـوو
مـونږ آذر خويـه دې کعبــې کښــې هـم بتــان ګرځـوو

خـدائے پــه هـر څــه يو پـوره کـړی خـو بيـا هـم ډېـر وړی
کچکول پـه غـاړه ځکـه مونږ پـه ټول جهـان ګرځوو

د نړيوالــه کلـی خــان ملــک بــه څــوک پوهــه کــړی
پــه خپـل وطـن کښــې جنــازې مـونږه د ځــان ګرځـوو

عــدل انصـــاف، د داســې خلقوبــه څــوك څــهٔ اومنـــې
چــې دروغــژن يـو ځکــه سـر بانــدې قــرآن ګرځـوو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ستا د خبرو د خوب به نه يم
هر څه به يم خو سپين کتاب به نه يم

خلق مې لولي پاڼې پاڼې د ژوند
په مخ راخور دې تور نقاب به نه يم

چا نه چا، چا پورې خپل ځان تړلے
د کتاب داسې انتساب به نه يم

د ژوند مقصد که د جنت ګټل دی
آخته په دغسې عذاب به نه يم

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

ځنــې ســرونه مــې لیـدهٔ ، پــه نمـر خاتــهٔ پرېواتــهٔ
ځنــې ســرونه آخــر غـوځ شـو، ورتــه نــهٔ پرېواتــهٔ

دخاموشــۍ لــهٔ شــوره ډېــرو ســر تنـدے اونیـوهٔ
دبېوســـۍ لـــهٔ زوره ډېـــر پـــه زنګانـــهٔ پرېواتـــهٔ

دعـوې پـه چـا، آخـر د څـه ،پـه کـومې خلــې اوکړمــه
هلتـــه دامـــن دعـــوه ګیـــر ســـاړهٔ واړهٔ پرېواتـــهٔ

غـــوره ټنـــا چرتـــه پـــه لـــرې وطنونـــو اوشـــې
تنــدر آخــر زمـونږ پــه کـور پــه هرکالــهٔ پرېواتــهٔ

ځــان تــه د ځــان پـه مقابـل چـې کلـه زهٔ اودرېـدم
دزړهٔ کعبـــې کښـــې مـــې بتـــان خـــوارهٔ وارهٔ پرېواتـــهٔ

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

ګلـه! چې پـه سـترګو کښـې اغـزے دې کـړم
ښـه ده چې خپـل ځـان سره يـو ځـائے دې کړم

تـــا چـــې د ښـــو پـــه غشـــو اوويشـــتم
مـــړ ومـــه جانانـــه! راژونـــدے دې کـــړم

زۀ خـــو ســـتا پـــه ســـترګو جهـــان ګورمـــه
سترګې مې هم تـه شـوې چې پـردے دې کړم

خلقـــو د مجنـــون خبـــرې هېـــرې کـــړې
ځـــان پســـې هـــم داســـې لېـــونے دې کـــړم

ســـتا اعجـــاز خټـــک بـــه ولـــې نـــۀ ســـتائی
سـتا يـو خـوږ نظـر دے چې زلمـے دې کړم

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

هیځوک نهٔ ګوری خپل ځان په ائینه کښې
بل ته ښائی بل انسان په ائینه کښې

تورې خاورې به د یار په دیدن موړ شی
ځان ته ګورې چې د ځان په ائینه کښې

خلقو خپلې برخې یوړې بختور شو
مونږ یې ګورو د ارمان په ائینه کښې

دا چې تا پورې یادیږی زمونږ کلے
ښکلے ښکاری د دوران په ائینه کښې

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

(درې شعرونه)

هـــر ســـړے نفـــرت لـــۀ يـــو ســـړی کـــوی
هــــــر ســــــړے ددۀ ســــــره يــــــاری کــــــوی

خدايـــــه! د دجـــــال فتنـــــه بـــــه خنګـــــه وی
ګـــوره! چـــې ړانـــدۀ مـــو مشـــری کـــوی

خپلـــو مـــې چـــاړۀ پـــه مـــری ايښـــې ده
خپـــل خـــو داســـې نـــۀ کـــوی، پـــردی کـــوی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

پـــرون چـــې وروره د وروره مرګونـــه اُوکـــړل
مـــونږ پـــرې د پاســـه زيـــات قتلونـــه اوکـــړل

چـــې پـــه لمنـــې د چـــا نمـــونځ کېـــدلو
هغـــو ګنګـــا کښـــې اودســـونه اوکـــړل

غـــل بـــه د غلـــوۀ ٝطن کښـــې چـــا تـــه وايـــو
هرچـــا يوبـــل پســـې نمنځـــونـــه اوکـــړل

مـــونږ تـــه څـــۀ پتـــه د دښـــمن نـــۀ لګـــی
مـــونږ دپـــردو پـــه ســـر جنګونـــه اوکـــړل

خـــوب کښـــې چـــې راغـــے نـــو ورغـــاړې وتـــم
مفتوکښـــې مـــونږه ديدنونـــه اوکـــړل

چـــې پـــه دنيـــا کښـــې پـــۀ ښـــۀ نـــوم يـــادېږی
هغـــو هـــم داســـې ښـــۀ کارونـــه اوکـــړل

اعجـــاز خټـــک بـــه آخـــر خـــدائے پوهـــه کـــړی
غـــرۀ کښـــې يـــې چاتـــه آوازونـــه اوکـــړل

۲۷مارچ ۲۰۱۲ء

.....***.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

هائيکوګانې

مانـــه جمـــات کښـــي چـــا ځپلـــې پټـــې کـــړې
مـــاوې چـــې دا ځـــۀ د مـــوچي دکـــان دے
چـــې زړي پربــــږدي او تـــرې نـــوې يوســـی

.....✸✸✸.....

نـــن يـــو خټـــک دغـــرۀ پـــه ســـر ګډېـــدۀ
مـــاوې چـــې بيـــا بـــه چرتـــه ډول غږېـــږي
ځکـــه چـــې دا دومـــره د ټينګـــې نـــۀ دي

.....✸✸✸.....

مـــونږ هغـــه ملـــك تـــه زنـــده بـــاد وئيلـــي
د ښـــي توښـــې نـــه يـــې مـــونږ اوويســـتلو
لکـــه پـــردي خيـــرات کښـــې ســـپي ورږوُو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

هائيکوګانې

دخـــواري ځـــوی ډالـــر ليـــدلے نـــهٔ وهٔ
اوس د ســوکړك پــه ځــائے برګــرې غــواړي
مــونږ بــه اوس تشــې هســې خلــې چړپــوُو

.....✸✸✸.....

پـــه انټرنيـــټ يـــاراني څنګـــه کيــږي
چرتـه فـيس بـك کښـې چې جينـۍ ښـکاره شـي
بـــلا ځوانـــان ورتـــه لَـــو يٌـــو اووائـــي

.....✸✸✸.....

د دهمـــــاکوسره بلـــد دومـــــــره شـــو
اوس د ټوپـــك ډز راتـــه داســـې ښـــکاري
لکـــــه ماشـــوم چـــې چرتـــه ټيزواچـــوي

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

هائیکوګانې

خدایــه ! پــه ملــك كښــي خوشــحالي راولــې
ګنــــــــي واړهٔ واړهٔ خــــــــدایان دی واړه
دځــان نــه مخكښــې بــه دوزخ تــه لېــږو
.....✱✱✱.....

چــاوي چــې ځنګــه څــوك لیــډر جــوړېږي
مــــاوې دروغ او حرامتــــوب زده كــــړه
خلــق بــه دې خپلــه بیــا بــه ســر ګرځــوي
.....✱✱✱.....

ســــل شـــیطانان او یــــو لیــــډر زمــــونږه
لكــــه چــــې ســـل پــــاپړ او یــــو لـــوړ وي
ځكـــه شــیطان هـــم تربنـــه لـــرې تښـــتي
.....✱✱✱.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

هائیکوګانې

ښــکلو تــه اووایــئ چــې کــور کښــې کېنــئ
زمـــونږ وژلـــو تـــه دي نـــهٔ رادرومـــي
اوس دغـــه کـــار دغـــه خودکشـــه کـــوي

.....✸✸✸.....

نرخونـــه ورځ پـــه ورځ پـــه بـــره خېـــژي
چــې دغــه حــال ، دغــه رفتــار وي زمــونږ
بـــره ســـپوږمۍ تـــه بـــه مـــونږ زر اورســـو

.....✸✸✸.....

یوشـــل روټـــۍ مـــې چـــې مېلمـــه تـــه راوړې
وې چـــې یـــوه روټـــۍ تـــرې بېرتـــه یوســـه
وې چـــې انســـان یـــم ، ځنـــاور خـــو نـــه یـــم

.....✸✸✸.....

چرتـــه زړهٔ خـــوږے مشـــر وي بـــه کنـــهٔ ؟
پـــه دې ارمـــان واړه ســـپین ږیـــري شـــولو
لکـــه د کونـــډې لـــهٔ لېـــورهٔ اووتـــو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـــهٔ یــو انګرېــز انګرېــزي نــهٔ شـــی لــیکے
دغــــه پوښــــتنه لـــبر د ځـــان نـــه اوکـــه
تـــا کـــوم پښتوکښـــې سپاړســـم پـــاس کـــړے

.....✸✸✸.....

هغـــــه جمـــــات کښـــــې انګرېـــــزی وئیلـــــه
وې یـــې چـــې دهٔ د خـــدائے ظـــالم تـــه ګـــوره
کفـــر ئـــې ټـــول ګـــوره ! جمـــات تـــه راړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعجاز خټک هغه شخصيت دے د چا لۀ برکته چې په ټول خليج کښې د پښتو ټولنې جوړې شوي دي او په خليج کښې د پښتو مشاعرو بنسټ هم دغه مشر ايښودلے دے. د اعجاز خټک په کوششونو او ترغيباتو زمونږ پښتو ادبي ټولنه قطر هم جوړه شوې ده
د کومې لۀ سوبه چې په پښتو ادب کښې ډېر زيات کار په ديار غېر کښې شوے دے.د اماراتوپښتو ادبي ټولنه مرکزڈُبئ واحده ټولنه ده چې په پردي وطن کښې يې مشاعرې منعقد کړې دي او د پاکستان نه يې ورته شاعران او اديبان راغوښتي دي.تر اوسه د ټولنې د ملګرو لۀ خوا څو درځنه کتابونه او مجلې هم خپرې شوې دي.دا ټول هر څۀ د دغه کس لۀ برکته وو..

فيروزآفريدي
صدر
پاك پښتوادبي ټولنه دوحه قطر

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library